

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. Aastakäik

20. veebruar 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 053/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 053/02	Kohtuasi C-503/14: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artiklid 21, 45 ja 49 — Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklid 28 ja 31 — Isikute vaba liikumine — Töötajate vaba liikumine — Asutamisvabadus — Füüsiliste isikute maksustamine, mis puudutab osade asendamisel saadud kapitalikasumit — Füüsiliste isikute maksustamine, mis puudutab ettevõtlus- ja kutsetegevuse teostamiseks kasutatud vara tervikuna üleandmisest saadud kapitalikasumit — Erasikute maksustamine riigist lahkumisel — Maksu viivitamatu sissenõudmine — Füüsiliste isikute, kes asendavad osasid, erinev kohtlemine sõltuvalt sellest, kas nad säilitavad oma elukoha liikmesriigi territooriumil või viivad oma elukoha üle teise Euroopa Liidu liikmesriiki või Euroopa Majanduspiirkonna riiki — Füüsiliste isikute erinev kohtlemine sõltuvalt sellest, kas nad annavad isiklikul tasandil teostatud tegevusega seonduva vara tervikuna üle äriühingule, mille asukoht või juhtimise tegelik keskus on Portugali territooriumil, või äriühingule, mille asukoht või juhtimise tegelik keskus on mõne teise Euroopa Liidu liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna riigi territooriumil — Proportsionaalsus)	2
---------------	---	---

2017/C 053/03	Kohtuasi C-524/14 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hansestadt Lübeck, Flughafen Lübeck GmbH õigusjärglane (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Lennujaamatasud — ETL artikli 108 lõige 2 — ETL artikli 263 neljas lõik — Ametliku uurimismenetluse algatamise otsus — Tühistamishagi vastuvõetavus — Isiklikult puudutatud isik — Põhjendatud huvi — ETL artikli 107 lõige 1 — Valikulisuse kriteerium)	3
2017/C 053/04	Kohtuasi C-593/14: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Vestre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS <i>versus</i> Skatteministeriet (Eelotsusetaotlus — Asutamisevabadus — Tütarettevõtjate alakapitaliseerimist käsitlevad maksuõigusnormid — Mitteresidendist laenuvõtjast tütaretevõtja poolt tasutud laenuintressi lisamine laenuandjast äriühingu maksustatava kasumi hulka — Residendist laenuvõtjast tütaretevõtja poolt tasutud intressi maksuvabastus — Maksustamispädevuse õiglane jaotamine liikmesriikide vahel — Vajadus hoida ära maksustamise vältimise oht)	3
2017/C 053/05	Liidetud kohtuasjad C-20/15 P ja C-21/15 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> World Duty Free Group SA, varem Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — ETL artikli 107 lõige 1 — Maksustamissüsteem — Äriühingu tulumaks — Mahaarvamine — Hispaania maksuresidendist äriühingu poolt väljaspool seda liikmesriiki maksuresidentsust omavas äriühingus vähemalt 5protsendilise osaluse omandamisest tuleneva firmaväärtuse amortiseerimine — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus)	4
2017/C 053/06	Kohtuasi C-51/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Oberlandesgericht Celle eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord <i>versus</i> Region Hannover (Eelotsusetaotlus — ELL artikli 4 lõige 2 — Liikmesriikide poliitilistele ja põhiseaduslikele põhistruktuuridele, sealhulgas kohalikule ja piirkondlikule omavalitsusele omase rahvusliku identiteedi austamine — Liikmesriikide sisene korraldus — Kohalikud omavalitsused — Õiguslik vahend, millega luuakse uus avalik-õiguslik asutus ning organiseeritakse pädevuse ja vastutuse üleandmine avalike ülesannete täitmiseks — Riigihankelepingud — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 1 lõike 2 punkt a — Mõiste „riigihankeleping“)	5
2017/C 053/07	Kohtuasi C-76/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Grondwettelijk Hof eelotsusetaotlus – Belgia) – Paul Vervloet jt <i>versus</i> Ministerraad (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Abi, mida Belgia Kuningriik andis ARCO kontserni rahandusühistutele — Hoiuste tagamise skeemid — Direktiiv 94/19/EÜ — Kohaldamisala — Finantssektoris tegutsevate ühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem — Välistamine — ETL artiklid 107 ja 108 — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks)	6
2017/C 053/08	Kohtuasi C-119/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Sąd Apelacyjny w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – Biuro Podróży „Partner” sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej <i>versus</i> Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Direktiiv 2009/22/EÜ — Tarbijakaitse — Avalikku registrisse kantud ebaõiglaste tingimuste erga omnes mõju — Rahatrahvi määramine müüjale või teenuste osutajale, kes on kasutanud niisugusesse registrisse kantud tingimusega samaväärseks peetavat lepingutingimust — Müüja või teenuste osutaja, kes ei osalenud menetluses, milles tunnistati teatav tingimus ebaõiglaseks — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõiste „liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata“)	7

2017/C 053/09	Kohtuasi C-131/15 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Club Hotel Loutraki <i>versus</i> Commission européenne, Kreeka vabariik, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Videoloteriiterminalide käitamine – Liikmesriigi poolt ainuloo andmine – Otsus, milles tuvastatakse riigiabi puudumine – ELTL artikli 108 lõige 3 – Määrus (EÜ) nr 659/1999 – Artiklid 4, 7 ja 13 – Ametliku uurimismenetluse algatamata jätmine – Mõiste „tõsised raskused“ – Hindamise kuupäev – ELTL artikkel 296 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Harta artikkel 41 – Põhjendamiskohustus – Harta artikkel 47 – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – ELTL artikli 107 lõige 1 – Mõiste „majanduslik eelis“ – Teatatud meetmete ühine hindamine)	8
2017/C 053/10	Liidetud kohtuasjad C-154/15, C-307/15 ja C-308/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante eelotsusetaotlused – Hispaania) – Francisco Gutiérrez Naranjo <i>versus</i> Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez <i>versus</i> Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA <i>versus</i> Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15) (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 93/13/EMÜ – Tarbijalepingud – Hüpoteeklaenu – Ebaõiglasel tingimused – Artikli 4 lõige 2 – Artikli 6 lõige 1 – Tühisuse tuvastamine – Ebaõiglase tingimuse tühisuse tuvastamise ajalise kehtivuse piiramine)	8
2017/C 053/11	Liidetud kohtuasjad C-164/15 P ja C-165/15 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Iirimaa (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Siseriiklik lennureisijatasu – Diferentseeritud tasumäärade kohaldamine – Madalam lennureisijatasu siseriiklikust lennujaamast kuni 300 km kaugusele suunduvate lendude puhul – Eelis – Valikulisus – Hindamine juhul, kui maksumeede võib osutada teenuste osutamise vabaduse piiranguks – Tagasinõudmine – Aktsiis)	9
2017/C 053/12	Kohtuasi C-201/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Symvoulío tis Epikrateias eelotsusetaotlus – Kreeka) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) <i>versus</i> Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 98/59/EÜ – Kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine – ELTL artikkel 49 – Asutamisvabadus – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 16 – Ettevõtlusvabadus – Siseriiklikud õigusnormid, mis annavad haldusasutusele võimaluse vaielda vastu kollektiivsele koondamisele pärast tööturuolude, ettevõtja olukorra ja riigi majandushuvid hindamist – Terav majanduskriis – Väga kõrge tööpuuduse tase selles riigis)	10
2017/C 053/13	Liidetud kohtuasjad C-203/15 ja C-698/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Kammarrätten i Stockholm'i ja ja Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) – Ühendkuningriik, Rootsi eelotsusetaotlus) – Tele2 Sverige AB <i>versus</i> Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department <i>versus</i> Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15) (Eelotsusetaotlus – Elektrooniline side – Isikuandmete töötlemine – Elektroonilise side konfidentsiaalsus – Kaitse – Direktiiv 2002/58/EÜ – Artiklid 5, 6 ja 9 ning artikli 15 lõige 1 – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 – Liikmesriigi õigusnormid – Elektroonilise side teenuste pakkujad – Kohustus säilitada üldiselt ja vahet tegemata kõik liiklusandmed ja asukohaandmed – Liikmesriigi ametiasutused – Juurdepääs andmetele – Kohtu või sõltumatu haldusasutuse eelneva kontrolli puudumine – Kooskõla liidu õigusega)	11
2017/C 053/14	Kohtuasi C-272/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Swiss International Air Lines AG <i>versus</i> The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/87/EÜ – Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem – Saastekvootide tagastamise kohustus Euroopa Liidu liikmesriikide ja enamiku kolmandate riikide vahelistelt lendudelt – Otsus nr 377/2013/EL – Artikkel 1 – Ajutine erand – Šveitsi lennuväljadele ja lennuväljadelt teostatud lendude väljajätmine – Kolmandate riikide erinev kohtlemine – Võrdse kohtlemise üldpõhimõte – Kohaldamatus)	12

2017/C 053/15	Kohtuasi C-327/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Østre Landsretti eelotsusetaotlus – Taani</i>) – <i>TDC A/S versus Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet</i> (Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Universaalteenus — Artiklid 12 ja 13 — Universaalteenuse kohustuse kulude arvestamine — Artikkel 32 — Kohustuslike lisateenuste osutamisega seotud kulude kompenseerimine — Vahetu õigusmõju — ELTL artikli 107 lõige 1 ja artikli 108 lõige 3 — Taanis ja Gröönimaal osutatud merehüda ja -ohutuse teenus — Siseriiklikud õigusnormid — Kohustuslike lisateenuste osutamisega seotud kulude kompenseerimise nõude esitamine — Kolmekuuline tähtaeg — Võrdväärsuse põhimõtte ja tõhususe põhimõtte)	13
2017/C 053/16	Kohtuasi C-355/15: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria</i>) – <i>Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH versus Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien</i> (Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlused — Artikli 1 lõige 3 — Põhjendatud huvi — Artikli 2a lõige 2 — Mõiste „asjaomane pakkuja“ — Hankija poolt hankemenetlusest lõplikult kõrvale jäetud pakkuja õigus vaidlustada hilisem pakkumuse edukaks tunnistamise otsus)	14
2017/C 053/17	Kohtuasi C-444/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto eelotsusetaotlus – Itaalia</i>) – <i>Associazione Italia Nostra Onlus versus Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio</i> (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Artikli 3 lõige 3 — Kavade ja programmid, mille keskkonnamõju tuleb hinnata ainult siis, kui liikmesriigid otsustavad, et neil on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju — Kehtivus EL toimimise lepingu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta seisukohalt — Mõiste „väikese piirkonna kasutamine kohalikul tasandil“ — Siseriiklikud õigusnormid, milles viidatakse asjaomaste piirkondade pindalale)	15
2017/C 053/18	Liidetud kohtuasjad C-508/15 ja C-509/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlused – Saksamaa</i>) – <i>Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) versus Land Berlin</i> (Eelotsusetaotlus — EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Otsus nr 1/80 — Artikli 7 esimene lõik — Liikmesriigi seaduslikul tööturul tegutseva Türgi päritolu töötaja pereliikmete riigis elamise õigus — Tingimused — Puudub vajadus, et perekonna taasühinemist taotlev isik peab tegutsema seaduslikul tööturul kolmel esimesel aastal, mil pereliige riigis elab)	16
2017/C 053/19	Kohtuasi C-539/15: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria</i>) – <i>Daniel Bowman versus Pensionsversicherungsanstalt</i> (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõiked 1 ja 2 — Vanuse alusel diskrimineerimine — Kollektiivleping — Esimesest palgajärgust teise palgajärku tõusmise tähtsaja pikendamine — Kaudne erinev kohtlemine vanuse alusel)	16
2017/C 053/20	Kohtuasi C-547/15: Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (<i>Kúria eelotsusetaotlus – Ungari</i>) – <i>Interservice d.o.o. Koper versus Sándor Horváth</i> (Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikkel 96 — Välistransiidiprotseduur — „Vedaja“ mõiste — Kauba sihttolliasutusele esitamata jätmine — Vastutus — Allvedaja, kes andis kauba sihttolliasutuse tolliparklas põhivedajale üle ja võttis selle kauba uuesti enda valdusesse veo jätkamiseks)	17

2017/C 053/21	Kohtuasi C-618/15: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Cour de cassation' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Concurrence SARL versus Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus — Lepinguväline kahju — Valikurustusvõrk — Väljaspool turustusvõrku internetis edasimüük — Hagi õigusvastase kahjustamise lõpetamiseks — Seos)	18
2017/C 053/22	Kohtuasi C-654/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Länsförsäkringar AB versus Matek A/S (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punkt b — Artikli 15 lõige 1 — Artikli 51 lõike 1 punkt a — Omanikul oleva kasutamise ainuõiguse ulatus — Registreerimisele järgnevad viis aastat)	18
2017/C 053/23	Kohtuasi C-104/16 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 21 detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Rahvarinne saguia-el-hamra ja rio de oro vabastamiseks (Polisario Rinne), Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Välissuhted — Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vaheline leping liberaliseerimismeetmete kohta põllumajandustoodete ja kalatoodete valdkonnas — Otsus, millega kiidetakse heaks rahvusvahelise lepingu sõlmimine — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Lepingu territoriaalne kohaldamine — Lepingu tõlgendamine — Enesemääramise põhimõte — Rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõte)	19
2017/C 053/24	Kohtuasi C-343/16 P: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. ja Horst Giesen'i 20. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 14. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-595/15: Europäischer Tier- und Naturschutz eV ja Horst Giesen versus Euroopa Komisjon	20
2017/C 053/25	Kohtuasi C-508/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia) 26. septembril 2016 – Karim Boudjellal versus Rauwers Contrôle SA	20
2017/C 053/26	Kohtuasi C-559/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 4. novembril 2016 – Birgit Bossen jt versus Brussels Airlines	20
2017/C 053/27	Kohtuasi C-569/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 10. novembril 2016 – Stadt Wuppertal versus Maria Elisabeth Bauer	21
2017/C 053/28	Kohtuasi C-570/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 10. novembril 2016 – Volker Willmeroth, TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. omanik versus Martina Broßonn	21
2017/C 053/29	Kohtuasi C-572/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 14. novembril 2016 – INEOS Köln GmbH versus Saksamaa Liitvabariik	22
2017/C 053/30	Kohtuasi C-646/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 15. detsembril 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari	23
2017/C 053/31	Kohtuasi C-663/16 P: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH 21. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. oktoobri 2016. aasta määruse peale kohtuasjas T-669/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH vs. Euroopa Ravimiamet	25
2017/C 053/32	Kohtuasi C-666/16 P: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH 21. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. oktoobri 2016. aasta määruse peale kohtuasjas T-543/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH versus Euroopa Ravimiamet	26

Üldkohus

2017/C 053/33	Kohtuasi T-577/14: Üldkohtu 10. jaanuari 2017. aasta otsus – Gascogne Sack Deutschland GmbH ja Gascogne versus Euroopa Liit (Lepinguväline vastutus — Hagiavalduse täpsus — Aegumine — Vastuvõetavus — Põhiõiguste harta artikkel 47 — Lahendi tegemise mõistlik aeg — Varaline kahju — Kantud kahju — Intress trahvi tasumata summalt — Pangagarantii kulud — Võimaluse kaotamine — Mittevaraline kahju — Põhjuslik seos)	27
2017/C 053/34	Kohtuasi T-699/14: Üldkohtu 11. jaanuari 2017. aasta otsus – Topps Europe versus komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepped — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Jalgpalli kogumisobjektide intellektuaalomandi õiguste litsentside andmine — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Õigus tutvuda toimikuga — Määruse (EÜ) nr 773/2004 artikli 8 lõige 1 — Ilmne hindamisviga — Asjaomane turg — Ainulitsents — Ühe kaubamärgi kaubandus — Ülemäära kõrged hinnad)	28
2017/C 053/35	Kohtuasi T-774/14: Üldkohtu 16. detsembri 2016. aasta määrus – Ica Foods versus EUIPO – San Lucio (GROK) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	29
2017/C 053/36	Kohtuasi T-773/16: 7. novembril 2016 esitatud hagi – Salehi versus komisjon	29
2017/C 053/37	Kohtuasi T-845/16: 30. novembril 2016 esitatud hagi – QG versus komisjon	30
2017/C 053/38	Kohtuasi T-846/16: 30. novembril 2016 esitatud hagi – QF versus komisjon	31
2017/C 053/39	Kohtuasi T-851/16: 30. novembril 2016 esitatud hagi – Access Info Europe versus komisjon	31
2017/C 053/40	Kohtuasi T-852/16: 30. novembril 2016 esitatud hagi – Access Info Europe versus komisjon	32
2017/C 053/41	Kohtuasi T-866/16: 22. detsembril 2016 esitatud hagi – SilverTours versus EUIPO (billiger-mietwagen. de)	33
2017/C 053/42	Kohtuasi T-877/16: 9. detsembril 2016 esitatud hagi – Verschuur versus komisjon	34
2017/C 053/43	Kohtuasi T-879/16: 14. detsembril 2016 esitatud hagi – Sony Interactive Entertainment Europe vs. EUIPO – Marpefa (Vieta)	34
2017/C 053/44	Kohtuasi T-880/16: 5. detsembril 2016 esitatud hagi – RF versus komisjon	35
2017/C 053/45	Kohtuasi T-888/16: 8. septembril 2016 esitatud hagi – BP versus FRA	36
2017/C 053/46	Kohtuasi T-892/16: 19. detsembril 2016 esitatud hagi – Apple Sales International ja Apple Operations Europe versus komisjon	37
2017/C 053/47	Kohtuasi T-896/16: 20. detsembril 2016 esitatud hagi – Puma versus EUIPO – Senator (TRINOMIC)	39
2017/C 053/48	Kohtuasi T-901/16: 21. detsembril 2016 esitatud hagi – Elche Club de Fútbol versus komisjon	40
2017/C 053/49	Kohtuasi T-902/16: 21. detsembril 2016 esitatud hagi – HeidelbergCement versus komisjon	40
2017/C 053/50	Kohtuasi T-903/16: 21. detsembril 2016 esitatud hagi – RE versus komisjon	41
2017/C 053/51	Kohtuasi T-905/16: 22. detsembril 2016 esitatud hagi – Chefaro Ireland vs. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)	42

2017/C 053/52	Kohtuasi T-909/16: 29. detsembril 2016 esitatud hagi – Laboratorios Ern vs. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)	43
2017/C 053/53	Kohtuasi T-910/16: 23. detsembril 2016 esitatud hagi – Hesse versus EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/54	Kohtuasi T-911/16: 23. detsembril 2016 esitatud hagi – Wedl & Hofmann versus EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)	44
2017/C 053/55	Kohtuasi T-1/17: 2. jaanuaril 2017 esitatud hagi – La Mafia Franchises versus EUIPO – Italia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)	45
2017/C 053/56	Kohtuasi T-5/17: 4. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Sharif versus nõukogu	46
2017/C 053/57	Kohtuasi T-67/16: Üldkohtu 21. detsembri 2016. aasta määrus – fleur ami versus EUIPO – 8 seasons design (Lambid)	47
2017/C 053/58	Kohtuasi T-736/16: Üldkohtu 20. detsembri 2016. aasta määrus – Amira jt versus komisjon ja EKP . . .	47

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2017/C 053/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 46, 13.2.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 38, 6.2.2017

ELT C 30, 30.1.2017

ELT C 22, 23.1.2017

ELT C 14, 16.1.2017

ELT C 6, 9.1.2017

ELT C 475, 19.12.2016

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-503/14) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artiklid 21, 45 ja 49 — Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklid 28 ja 31 — Isikute vaba liikumine — Töötajate vaba liikumine — Asutamisvabadus — Füüsiliste isikute maksustamine, mis puudutab osade asendamisel saadud kapitalikasumit — Füüsiliste isikute maksustamine, mis puudutab ettevõtlus- ja kutsetegevuse teostamiseks kasutatud vara tervikuna üleandmisest saadud kapitalikasumit — Erasikute maksustamine riigist lahkumisel — Maksu viivitamatu sissenõudmine — Füüsiliste isikute, kes asendavad osasid, erinev kohtlemine sõltuvalt sellest, kas nad säilitavad oma elukoha liikmesriigi territooriumil või viivad oma elukoha üle teise Euroopa Liidu liikmesriiki või Euroopa Majanduspiirkonna riiki — Füüsiliste isikute erinev kohtlemine sõltuvalt sellest, kas nad annavad isiklikul tasandil teostatud tegevusega seonduva vara tervikuna üle äriühingule, mille asukoht või juhtimise tegelik keskus on Portugali territooriumil, või äriühingule, mille asukoht või juhtimise tegelik keskus on mõne teise Euroopa Liidu liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna riigi territooriumil — Proportsionaalsus)

(2017/C 053/02)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braga da Cruz ja W. Roels)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Rebelo ja J. Martins da Silva)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Petersen)

Resolutsioon

1. Portugali Vabariik on rikkunud ELTL artiklitest 21, 45 ja 49 ning 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklitest 28 ja 31 tulenevaid kohustusi, kuna ta võttis vastu ja jättis kehtima Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (füüsiliste isikute tulumaksu seadustik) artikli 10 lõike 9 punkti a, mille kohaselt tuleb maksumaksja puhul, kes ei ole enam Portugali resident, kapitalikasumi kategooriasse arvestada residentsuse muutumise aastat puudutava maksustamise eesmärgil summa, mida vastavalt nimetatud seadustiku artikli 10 lõikele 8 aktsiate asendamise käigus ei maksustatud.
2. Portugali Vabariik on rikkunud ELTL artiklist 49 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 31 tulenevaid kohustusi, kuna ta võttis vastu ja jättis kehtima nimetatud seadustiku artikli 38 lõike 1 punkti a, mis annab selles sättes ette nähtud maksustamise edasilükkamise õiguse füüsilistele isikutele, kes annavad oma ettevõtlus- ja kutsetegevuse teostamiseks kasutatud vara tervikuna üle äriühingule, kelle registrijärgne asukoht või juhtimise tegelik keskus on Portugali territooriumil.

3. Jätta Portugali Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 16, 19.1.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Hansestadt Lübeck, Flughafen Lübeck GmbH õigusjärglane

(Kohtuasi C-524/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Lennujaamatasud — ELTL artikli 108 lõige 2 — ELTL artikli 263 neljas lõik — Ametliku uurimismenetluse algatamise otsus — Tühistamishagi vastuvõetavus — Isiklikult puudutatud isik — Põhjendatud huvi — ELTL artikli 107 lõige 1 — Valikulisuse kriteerium)

(2017/C 053/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: T. Maxian Rusche, R. Sauer ja V. Di Bucci)

Teine menetlusosaline: Hansestadt Lübeck, Flughafen Lübeck GmbH õigusjärglane (esindajad: Rechtsanwalt M. Núñez Müller ja Rechtsanwalt I. Ruck)

Vastustaja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Petersen), Hispaania Kuningriik (esindaja: M. A. Sampol Pucurull)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Hansestadt Lübecki kohtukulud.
3. Jätta Saksamaa Liitvabariigi ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Vestre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – Masco Denmark ApS, Damixa ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-593/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Tütarettevõtjate alakapitaliseerimist käsitlevad maksuõigusnormid — Mitteresidendist laenuvõtjast tütarettevõtja poolt tasutud laenuintressi lisamine laenuandjast äriühingu maksustatava kasumi hulka — Residendist laenuvõtjast tütarettevõtja poolt tasutud intressi maksuvabastus — Maksustamispädevuse õiglane jaotamine liikmesriikide vahel — Vajadus hoida ära maksustamise vältimise oht)

(2017/C 053/04)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Resolutsioon

ELTL artiklit 49 koostöös ELTL artikliga 54 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis annavad residendist äriühingule maksuvabastuse intressile, mille on tasunud residendist tütarettevõtja, osas, milles tal puudus võimalus vastavas ulatuses maksu maha arvata õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamise õigust, kuid välistavad maksuvabastuse, mis tuleneb selle riigi enda õigusnormide kohaldamisest alakapitaliseerimise korral, juhul kui tütarettevõtja on mõne muu liikmesriigi resident.

⁽¹⁾ ELT C 73, 2.3.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus World Duty Free Group SA, varem Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Liidetud kohtuasjad C-20/15 P ja C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — ELTL artikli 107 lõige 1 — Maksustamissüsteem — Äriühingu tulumaks — Mahaarvamine — Hispaania maksuresidendist äriühingu poolt väljaspool seda liikmesriiki maksuresidentsust omavas äriühingus vähemalt 5protsendilise osaluse omandamisest tuleneva firmaväärtuse amortiseerimine — Mõiste „riigiabi“ — Valikulisuse tingimus)

(2017/C 053/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes ja P. Němečková)

Teised menetlusosalised: World Duty Free Group SA, varem Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (esindajad: advokaadid J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro ja R. Calvo Salinero)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Petersen), Iirimaa (esindajad: G. Hodge ja E. Creedon, keda abistasid barrister B. Doherty ja barrister A. Goodman), Hispaania Kuningriik (esindaja: M. A. Sampol Pucurull)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 7. novembri 2014. aasta otsus Autogrill España vs. komisjon (T-219/10, EU:T:2014:939) ning 7. novembri 2014. aasta otsus Banco Santander ja Santusa vs. komisjon (T-399/11, EU:T:2014:938).

2. Saata kohtuasjad tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule.

3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.
4. Jätta Saksamaa Liitvabariigi, Iirimaa ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 81, 9.3.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Oberlandesgericht Celle eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord versus Region Hannover

(Kohtuasi C-51/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELL artikli 4 lõige 2 — Liikmesriikide poliitilistele ja põhiseaduslikele põhistruktuuridele, sealhulgas kohalikule ja piirkondlikule omavalitsusele omase rahvusliku identiteedi austamine — Liikmesriikide sisene korraldus — Kohalikud omavalitsused — Õiguslik vahend, millega luuakse uus avalik-õiguslik asutus ning organiseeritakse pädevuse ja vastutuse üleandmine avalike ülesannete täitmiseks — Riigihankelepingud — Direktiiv 2004/18/EÜ — Artikli 1 lõike 2 punkt a — Mõiste „riigihankeleping“)

(2017/C 053/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Celle

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Kostja: Region Hannover

Menetluses osales: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikli 1 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et riigihankelepinguks ei ole kahe kohaliku omavalitsusüksuse vahel sõlmitud kokkulepe, nagu kõne all põhikohtuasjas ja mille alusel omavalitsusüksused võtavad vastu põhikirja, millega asutatakse avalik-õiguslikust juriidilisest isikust sihtasutus ja antakse sellele uuele avalik-õiguslikule üksusele teatav pädevus, mis seni oli nendel omavalitsusüksustel ning mis nüüd on kõnealusel sihtasutusel.

Siiski on avalike ülesannete täitmist puudutav pädevus üle antud vaid juhul, kui üleandmine hõlmab samal ajal nii üleantud pädevusega seotud kohustusi kui ka sellega kaasnevaid õigusi, mille tulemusel on asja pädevuse saanud asutusel otsustus- ja finantsautonoomia, ning seda peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima.

⁽¹⁾ ELT C 155, 11.5.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus – Belgia) – Paul Vervloet jt versus Ministerraad

(Kohtuasi C-76/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Abi, mida Belgia Kuningriik andis ARCO kontserni rahandusühistutele — Hoiuste tagamise skeemid — Direktiiv 94/19/EÜ — Kohaldamisala — Finantssektoris tegutsevate ühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem — Välistamine — ETL artiklid 107 ja 108 — Komisjoni otsus, millega tunnistatakse abi siseturuga kokkusobimatuks)

(2017/C 053/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensich Famenne

Vastustaja: Ministerraad

Menetluses osalesid: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivi 94/19/EÜ hoiuste tagamise skeemide kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2005. aasta direktiiviga 2005/1/EÜ, artikleid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et need ei näe liikmesriikidele ette kohustust võtta vastu finantssektoris tegutsevate tegevusloaga ühistute osakute selline tagatisskeem nagu põhikohtuasjas, ega seda, kui liikmesriik võtab sellise skeemi vastu tingimusel, et see skeem ei kahjusta sellise hoiuste tagatisskeemi kasulikku mõju, mille sisseseadmise kohustuse näeb liikmesriikidele ette nimetatud direktiiv – mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul, ning kui see on kooskõlas ETL artiklitega 107 ja 108.
2. Grondwettelijk Hofi (konstitutsioonikohus, Belgia) esitatud eelotsuse küsimuste analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis mõjutaks komisjoni 3. juuli 2014. aasta otsuse 2014/686/EL, mis käsitleb riigiabi SA.33927 (12/C) (ex 11/NN), mida on andnud Belgia Rahandusühistute füüsilisest isikust partnerite osalusi kaitsev tagatisskeem, kehtivust.
3. ETL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus põhikohtuasjas käsitletav tagatisskeem, kuna viimast rakendati nimetatud sättest tulenevaid õigusi rikkudes.

⁽¹⁾ ELT C 171, 26.5.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Sąd Apelacyjny w Warszawie eelotsusetaotlus – Poola) – Biuro Podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej versus Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Kohtuasi C-119/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Direktiiv 2009/22/EÜ — Tarbijakaitse — Avalikku registrisse kantud ebaõiglase tingimuste erga omnes mõju — Rahatrahvi määramine müüjale või teenuste osutajale, kes on kasutanud niisugusesse registrisse kantud tingimusega samaväärseks peetavat lepingutingimust — Müüja või teenuste osutaja, kes ei osalenud menetluses, milles tunnistati teatav tingimus ebaõiglaseks — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõiste „liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata“)

(2017/C 053/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Biuro Podróży „Partner“ sp. z o.o. sp.k. w Dąbrowie Górniczej

Kostja: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artiklit 7 koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/22/EÜ tarbijate huve kaitsvate ettekirjutuste kohta artiklitega 1 ja 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui lõpliku kohtuotsusega õigusvastaseks tunnistatud ja õigusvastaseks tunnistatud tüüptingimuste siseriiklikku registrisse kantud tüüptingimusega samaväärse sisuga tingimuse kasutamist ettevõtja poolt, kes ei olnud nimetatud registrisse kandmisega päädinud menetluse pool, loetakse õigusvastaseks tegevuseks, tingimusel – ja seda tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul –, et ettevõtjal on õigus tõhusale õiguskaitsele nii otsuse suhtes, milles sedastatakse, et võrreldavad tingimused on küsimuses, kas iga konkreetse asja vastavaid asjaolusid arvestades on need tingimused eelkõige tarbijaid kahjustavat mõju arvestades sisuliselt identsed, kui ka otsuse suhtes, milles vastavalt olukorrale määratakse kindlaks rahatrahvi summa.
2. ELTL artikli 267 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et niisugust kohut, nagu on eelotsusetaotluse esitanud kohus, kelle otsuste peale, mis on tehtud sellises vaidluses, nagu on põhikohtuasi, saab esitada kassatsioonkaebuse, ei saa käsitada „kohtuna, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata“.

⁽¹⁾ ELT C 198, 15.6.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Club Hotel Loutraki versus Commission européenne, Kreeka vabariik, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP)

(Kohtuasi C-131/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Videoloteriiterminalide käitamine — Liikmesriigi poolt ainuloo andmine — Otsus, milles tuvastatakse riigiabi puudumine — ETL artikli 108 lõige 3 — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artiklid 4, 7 ja 13 — Ametliku uurimismenetluse algatamata jätmine — Mõiste „tõsised raskused“ — Hindamise kuupäev — ETL artikkel 296 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Harta artikkel 41 — Põhjendamiskohustus — Harta artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — ETL artikli 107 lõige 1 — Mõiste „majanduslik eelis“ — Teatatud meetmete ühine hindamine)

(2017/C 053/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos, Porto Carras AE, Kazino Aigaiou AE (esindajad: dikigoros I. Ioannidis ja advokaat S. Pappas)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar ja P.J. Loewenthal), Kreeka Vabariik, Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) (esindajad: dikigoros A. Tomtsis, ja advokaat M. Petite)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Club Hotel Loutraki AE-lt, Vivere Entertainment AE-lt, Theros International Gaming, Inc.-lt, Elliniko Casino Kerkyraselt, Casino Rodoselt, Porto Carras AE-lt ja Kazino Aigaiou AE-lt.

⁽¹⁾ ELT C 198, 15.6.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante eelotsusetaotlused – Hispaania) – Francisco Gutiérrez Naranjo versus Cajasur Banco SAU (C-154/15), Ana María Palacios Martínez versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Banco Popular Español SA versus Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

(Liidetud kohtuasjad C-154/15, C-307/15 ja C-308/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 93/13/EMÜ — Tarbijalepingud — Hüpoteeklaenud — Ebaõiglased tingimused — Artikli 4 lõige 2 — Artikli 6 lõige 1 — Tühisuse tuvastamine — Ebaõiglase tingimuse tühisuse tuvastamise ajalise kehtivuse piiramine)

(2017/C 053/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada, Audiencia Provincial de Alicante

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Kostjad: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik kohtupraktika, mis piirab majandus- või kutsetegevuse raames tegutseva isiku poolt tarbijaga sõlmitud lepingus sisalduva tingimuse selle direktiivi artikli 3 lõike 1 mõttes ebaõigluse kohtulikust tuvastamisest tuleneva tagasitaitmiskohustuse ajalise kehtivuse üksnes summadega, mis on sellise tingimuse põhjal alusetult makstud pärast niisuguse otsuse tegemist, millega kohus selle ebaõigluse tuvastas.

⁽¹⁾ ELT C 228, 13.7.2015.
ELT C 279, 24.8.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Iirimaa

(Liidetud kohtuasjad C-164/15 P ja C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Siseriiklik lennureisijatasu — Diferentseeritud tasumäärade kohaldamine — Madalam lennureisijatasu siseriiklikust lennujaamast kuni 300 km kaugusele suunduvate lendude puhul — Eelis — Valikulisus — Hindamine juhul, kui maksumeele võib osutada teenuste osutamise vabaduse piiranguks — Tagasinõudmine — Aktsiis)

(2017/C 053/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche ja B. Stromsky)

Teised menetlusosalised: Aer Lingus Ltd (esindajad: K. Bacon, A. Robertson, QC, ja barrister D. Bailey, keda volitas solicitor A. Burnside), Ryanair Designated Activity Company, varem Ryanair Ltd (esindajad: B. Kennelly, QC, dikigoros I.-G. Metaxas-Maragkidis ja avocat E. Vahida), Iirimaa (esindajad: E. Creedon, J. Quaney ja A. Joyce, keda abistasid E. Regan, SC ja B. Doherty, BL)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. veebruari 2015. aasta kohtuotsus Aer Lingus vs. komisjon (T-473/12, ei avaldata, EU: T:2015:78) ja 5. veebruari 2015. aasta kohtuotsus Ryanair vs. komisjon (T-500/12, ei avaldata, EU:T:2015:73) selles osas, millega on tühistatud komisjoni 25. juuli 2012. aasta otsuse 2013/199/EL riigiabi juhtumi SA.29064 (11/C, ex 11/NN) kohta – Irimaal rakendatavad diferentseeritud lennureisijatasud artikkel 4 osas, milles see näeb ette kohustuse nõuda abisaajatelt tagasi abi, mille suurus on selle otsuse põhjenduses 70 määratud 8 eurot reisija kohta.

2. Jätta vastuapellatsioonkaebused rahuldamata.

3. Jätta rahuldamata Aer Lingus Ltd ja Ryanair Designated Activity Company hagid otsuse 2013/199 tühistamise nõudes.
4. Jätta Aer Lingus Ltd ja Ryanair Designated Activity Company kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud seoses menetlusega nii Euroopa Liidu Üldkohtus kui ka Euroopa Liidu Kohtus.
5. Jätta Iirimaa kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 205, 22.6.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Symvoulis tis Epikrateias eelotsusetaotlus – Kreeka) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) versus Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

(Kohtuasi C-201/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 98/59/EÜ — Kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine — ETL artikkel 49 — Asutamisvabadus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 16 — Ettevõtlusvabadus — Siseriiklikud õigusnormid, mis annavad haldusasutusele võimaluse vaielda vastu kollektiivsele koondamisele pärast tööturuolude, ettevõtja olukorra ja riigi majandushuvide hindamist — Terav majanduskriis — Väga kõrge tööpuuduse tase selles riigis)

(2017/C 053/12)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulis tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Vastustaja: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisis kai Koinonikis Allilengyis

menetluses osales: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Resolutsioon

1. Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu põhikohtuasjas ja mille kohaselt võib tööandja töötajate esindajate nõusoleku puudumisel kavandatavale kollektiivsele koondamisele sellise koondamise teostada ainult tingimusel, et siseriiklik pädev asutus, kellele tuleb sellest kavast teatada, ei tee nendes õigusnormides ette nähtud tähtajaks ja pärast toimekus olevate dokumentide arvessevõtmist ning tööturuolude, ettevõtja olukorra ja riigi majandushuvide hindamist põhistatud otsust mitte anda luba kavandatava koondamise täielikule või osalisele teostamisele. Olukord on siiski erinev siis, kui ilmneb – ja seda peab vajaduse korral kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus –, et vastavalt nendes õigusnormides viidatud kolmele hindamiskriteeriumile ja üksikjuhtumil kohaldamisele, mida asutused teostavad vastava pädevusega kohtute kontrolli all, on nende õigusnormidega võetud direktiivi sätetelt nende kasulik mõju.

ETL artikkel 49 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas on sellega vastuolus sellised siseriiklikud õigusnormid nagu need, mida on käsitletud käesoleva punkti esimese lõigu esimeses lauses

2. Käesoleva resolutsiooni esimeses punktis antud vastuseid ei mõjuta see, kui liikmesriigis valitseb terav majanduskriis ja väga kõrge tööpuuduse tase.

(¹) ELT C 221, 6.7.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Kammarrätten i Stockholm'i ja ja Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) – Ühendkuningriik, Rootsi eelotsusetaotlus) – Tele2 Sverige AB versus Post- och telestyrelsen (C-203/15), Secretary of State for the Home Department versus Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

(Liidetud kohtuasjad C-203/15 ja C-698/15) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Elektrooniline side — Isikuandmete töötlemine — Elektroonilise side konfidentsiaalsus — Kaitse — Direktiiv 2002/58/EÜ — Artiklid 5, 6 ja 9 ning artikli 15 lõige 1 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artiklid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõige 1 — Liikmesriigi õigusnormid — Elektroonilise side teenuste pakkujad — Kohustus säilitada üldiselt ja vahet tegemata kõik liiklusandmed ja asukohaandmed — Liikmesriigi ametiasutused — Juurdepääs andmetele — Kohtu või sõltumatu haldusasutuse eelneva kontrolli puudumine — Kooskõla liidu õigusega)

(2017/C 053/13)

Kohtumenetluse keel: rootsi ja inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammarrätten i Stockholm, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Tele2 Sverige AB (C-203/15), Secretary of State for the Home Department (C-698/15).

Kostjad: Post- och telestyrelsen (C-203/15), Tom Watson, Peter Brice, Geoffrey Lewis (C-698/15)

menetluses osalesid: Open Rights Group, Privacy International, The Law Society of England and Wales

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ, artikli 15 lõiget 1 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 arvesse võttes tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad kuritegevuse vastu võitlemise eesmärgil ette kõiki elektroonilise side vahendeid puudutava kohustuse säilitada üldiselt ja vahet tegemata kõikide abonentide ja registreeritud kasutajate kõik liiklusandmed ja asukohaandmed.
2. Direktiivi 2002/58 (direktiiviga 2009/136 muudetud redaktsioonis) artikli 15 lõiget 1 tuleb harta artikleid 7, 8 ja 11 ning artikli 52 lõiget 1 arvesse võttes tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis reguleerivad liiklusandmete ja asukohaandmete kaitset ja turvalisust ning eelkõige pädevate ametiasutuste juurdepääsu säilitatavatele andmetele, piiramata seda juurdepääsu üksnes raske kuritegevuse vastu võitlemisega; nägemata ette, et andmetele juurdepääsu saamise eeltingimuseks on kohtu või sõltumatu haldusasutuse eelnev kontroll; ning nõudmata, et kõnealuseid andmeid säilitataks liidu territooriumil.

3. Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (apellatsioonikohus (Inglismaa ja Wales) (tsiviilasjade koda), Ühendkuningriik) esitatud teine küsimus on vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 221, 6.7.2015.
ELT C 98, 14.3.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Swiss International Air Lines AG versus The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

(Kohtuasi C-272/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2003/87/EÜ — Kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem — Saastekvootide tagastamise kohustus Euroopa Liidu liikmesriikide ja enamiku kolmandate riikide vahelistelt lendudelt — Otsus nr 377/2013/EL — Artikkel 1 — Ajutine erand — Šveitsi lennuväljadele ja lennuväljadelt teostatud lendude väljajätmine — Kolmandate riikide erinev kohtlemine — Võrdse kohtlemise üldpõhimõte — Kohaldamatus)

(2017/C 053/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Swiss International Air Lines AG

Kostjad: The Secretary of State for Energy and Climate Change, Environment Agency

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. aprilli 2013. aasta otsuse nr 377/2013/EL ajutise erandi tegemise kohta direktiivist 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, kehtivuse kontrollimine võrdse kohtlemise põhimõtte seisukohast ei ole toonud esile ühtegi tegurit, mis võiks selle otsuse kehtivust mõjutada, kuivõrd ajutine erand, mis selle artiklis 1 on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiviga 2008/101/EÜ, artikli 12 lõikest 2a ja artiklist 16 tulenevatele nõuetele seoses kasvuhoonegaaside saastekvootide tagastamisega 2012. aastal Euroopa Liidu liikmesriikide ja enamiku kolmandate riikide vahel teostatud lendudelt, ei ole kohaldatav eeskätt Šveitsi lennuväljadele ja lennuväljadelt teostatud lendudele.

⁽¹⁾ ELT C 279, 24.8.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Østre Landsreti eelotsusetaotlus – Taani) – TDC A/S versus Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Kohtuasi C-327/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Universaalteenus — Artiklid 12 ja 13 — Universaalteenuse kohustuse kulude arvestamine — Artikkel 32 — Kohustuslike lisateenuste osutamisega seotud kulude kompenseerimine — Vahetu õigusmõju — ELTL artikli 107 lõige 1 ja artikli 108 lõige 3 — Taanis ja Gröönimaal osutatud merehüda ja -ohutuse teenus — Siseriiklikud õigusnormid — Kohustuslike lisateenuste osutamisega seotud kulude kompenseerimise nõude esitamine — Kolmekuuline tähtaeg — Võrdväarsuse põhimõte ja tõhususe põhimõte)

(2017/C 053/15)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TDC A/S

Kostjad: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) sätteid ja eelkõige artiklit 32 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette kohustuslike lisateenuste osutamise kompenseerimise mehhanismi, mille alusel ei ole ettevõtjal õigust sellele, et liikmesriik kompenseerib kohustuslike lisateenuste osutamise netokulu juhul, kui äriühingu kasum universaalteenuse kohustuse raames osutatud muude teenuste eest on suurem kui kohustuslike lisateenuste osutamisega kaasnenud kahjum.
2. Direktiivi 2002/22 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on kohustuslike lisateenuste osutamata määratud ettevõtjal õigus nende teenustega seotud netokulu kompenseerimisele liikmesriigi poolt üksnes siis, kui see netokulu on ettevõtja jaoks ebaõiglaselt koormav.
3. Direktiivi 2002/22 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt tuleneb universaalteenust osutamata määratud ettevõtja netokulu kõnealuse teenuse osutamise kõigi tulude ja kõigi kulude vahest, kusjuures nende tulude ja kulude hulka on arvestatud ka tulud ja kulud, mis ettevõtjal oleks tekkinud ka ilma universaalteenuse kohustuseta.
4. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas käsitletavat asjaolud ei avalda see, et universaalteenuse direktiivi artikli 32 tähenduses kohustuslikku lisateenust osutamata määratud ettevõtja pakub nimetatud teenust mitte üksnes Taani territooriumil, vaid ka Gröönimaal, nimetatud direktiivi sätete tõlgendusele mõju.
5. Direktiivi 2002/22 artiklit 32 tuleb tõlgendada nii, et sellel on vahetu õigusmõju niivõrd, kuivõrd see keelab liikmesriikidel panna kohustusliku lisateenuse osutamisega seotud kõigi kulude või neist osa kandmise kohustuseks ettevõtjale, kes vastutab nende teenuste osutamise eest.

6. Lojaalse koostöö, võrdvärsuse ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu need, mida käsitletakse põhikohtuasjas ja millega nähakse universaalteenust osutama määratud ettevõtja eelmise majandusaasta kahjumi kompenseerimise nõude esitamise suhtes ette kolmekuuline tähtaeg, mis hakkab kulgema pädevale siseriiklikule ametiasutusele majandusaasta aruande esitamise tähtajast, tingimusel et see tähtaeg ei ole siseriiklikus õiguses analoogse nõude esitamise suhtes ette nähtud tähtajaga võrreldes ebasoodsam ega muuda direktiiviga 2002/22 ettevõtjatele antud õiguste kaitsmist praktikas võimatuks või liiga keeruliseks, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 294, 7.9.2015.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH versus Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

(Kohtuasi C-355/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigihanked — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlused — Artikli 1 lõige 3 — Põhjendatud huvi — Artikli 2a lõige 2 — Mõiste „asjaomane pakkuja“ — Hankija poolt hankemenetlusest lõplikult kõrvale jäetud pakkuja õigus vaidlustada hilisem pakkumuse edukaks tunnistamise otsus)

(2017/C 053/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bietergemeinschaft. Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Kostjad: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co. KG in Wien

Resolutsioon

Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ) artikli 1 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, et pakkuja, kes jäeti riigihankemenetlusest kõrvale hankija juba jõustunud otsusega, jäetakse ilma õigusest vaidlustada asjaomases hankemenetluses edukaks tunnistamise otsus ja lepingu sõlmimine, kui pakkumused esitasid üksnes kõnealune hankemenetlusest kõrvale jäetud pakkuja ja edukas pakkuja, ning hankemenetlusest kõrvale jäetud pakkuja väidab, et eduka pakkuja pakkumus oleks samuti tulnud tagasi lükata.

⁽¹⁾ ELT C 320, 28.9.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto eelotsusetaotlus – Itaalia) – Associazione Italia Nostra Onlus versus Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

(Kohtuasi C-444/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Artikli 3 lõige 3 — Kavade ja programmid, mille keskkonnamõju tuleb hinnata ainult siis, kui liikmesriigid otsustavad, et neil on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju — Kehtivus EL toimimise lepingu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta seisukohalt — Mõiste „väikese piirkonna kasutamine kohalikul tasandil“ — Siseriiklikud õigusnormid, milles viidatakse asjaomaste piirkondade pindalale)

(2017/C 053/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Associazione Italia Nostra Onlus

Kostjad: Comune di Venezia, Ministero per i beni e le attività culturali, Regione del Veneto, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero della Difesa Capitaneria di Porto di Venezia, Agenzia del Demanio

Resolutsioon

1. Esimese küsimuse hindamisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis mõjutaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõike 3 kehtivust EL toimimise lepingu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta seisukohast.
2. Direktiivi 2001/42 artikli 3 lõiget 3 tuleb koostoimes selle direktiivi põhjendusega 10 tõlgendada nii, et nimetatud lõikes 3 esinevat mõistet „väikese piirkonna kasutamine kohalikul tasandil“ tuleb määratleda nii, et see viitab asjaomase piirkonna pindalale järgmistel tingimustel:

— kava või programmi on koostanud ja/või vastu võtnud kohaliku tasandi asutus, mitte piirkondlik või riiklik asutus, ja

— see kohaliku tasandi asutuse territoriaalses jurisdiktsioonis asuv piirkond on võrreldes selle territoriaalse jurisdiktsiooniga suhteliselt väike.

⁽¹⁾ ELT C 381, 16.11.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini eelotsusetaotlused – Saksamaa) – Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15) versus Land Berlin

(Liidetud kohtuasjad C-508/15 ja C-509/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — EMÜ–Türgi assotsiatsioonileping — Otsus nr 1/80 — Artikli 7 esimene lõik — Liikmesriigi seaduslikul tööturul tegutseva Türgi päritolu töötaja pereliikmete riigis elamise õigus — Tingimused — Puudub vajadus, et perekonna taasühinemist taotlev isik peab tegutsema seaduslikul tööturul kolmel esimesel aastal, mil pereliige riigis elab)

(2017/C 053/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotlused esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasjade pooled

Hagejad: Sidika Ucar (C-508/15), Recep Kilic (C-509/15)

Kostja: Land Berlin

Resolutsioon

Assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 7 esimese lõigu esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et selle sätte alusel antakse vastuvõttas liikmesriigis elamise õigus Türgi töötaja pereliikmele, kellele on antud luba sellesse liikmesriiki siseneda perekonna taasühinemiseks, ja kes elas pärast liikmesriigi territooriumile sisenemist koos kõnealuse Türgi töötajaga, isegi juhul kui kolmeaastane ajavahemik, mil Türgi töötaja seaduslikul tööturul töötas, ei järgnenud vahetult pereliikme vastuvõttasse liikmesriiki saabumisele, vaid oli sellest hilisem.

⁽¹⁾ ELT C 16, 18.1.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Oberster Gerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Daniel Bowman versus Pensionsversicherungsanstalt

(Kohtuasi C-539/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalsoliitika — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Direktiiv 2000/78/EÜ — Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel — Artikli 2 lõiked 1 ja 2 — Vanuse alusel diskrimineerimine — Kollektiivleping — Esimesest palgajärgust teise palgajärku tõusmise tähtsaja pikendamine — Kaudne erinev kohtlemine vanuse alusel)

(2017/C 053/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Daniel Bowman

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Pensionsversicherungsanstalt

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ (millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel) artikli 2 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline kollektiivleping, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt kohaldatakse töötajale, kelle õpingute aega võetakse tema palgajärkudesse liigitamisel arvesse, palgaastmestiku esimesest palgajärgust teise palgajärku tõusmise tähtaja pikendamist, kuna tähtaja pikendamist kohaldatakse kõikidele töötajatele, kelle õpingute aega on arvesse võetud, sealhulgas tagasiulatuvalt nendele, kes on juba kõrgematesse palgajärkudesse tõusnud.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Kúria eelotsusetaotlus – Ungari) – Interservice d.o.o. Koper versus Sándor Horváth

(Kohtuasi C-547/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikkel 96 — Välistransiidiprotseduur — „Vedaja“ mõiste — Kauba sihttolliasutusele esitamata jätmine — Vastutus — Allvedaja, kes andis kauba sihttolliasutuse tolliparklas põhivedajale üle ja võttis selle kauba uuesti enda valdusesse veo jätkamiseks)

(2017/C 053/20)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Interservice d.o.o. Koper

Kostja: Sándor Horváth

Resolutsioon

1. Mõistet „vedaja“, kes vastavalt nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 96 lõikele 2 vastutab kauba puutumatul kujul sihttolliasutusele esitamise eest, tuleb tõlgendada nii, et see tähistab kõiki isikuid, sealhulgas allvedajat, kes ühenduse välistransiidiprotseduuri alusel liikuvat kaupa tegelikult veavad ja on nõustunud seda kaupa vedama, teades, et kaup on suunatud sellele tolliprotseduurile.

2. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 648/2005) artikli 96 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selline allvedaja, kellega on tegemist põhikohtuasjas ja kes on esiteks kauba koos transiididokumendiga põhivedajale üle andnud sihttolliasutuse tolliparklas ning teiseks on selle kauba uuesti enda valdusesse võtnud veo jätkamiseks, ei vastuta kauba sihttolliasutusele esitamise eest ja teda saab kauba esitamata jätmise korral vastutavaks lugeda ainult siis, kui ta seda kaupa uuesti enda valdusesse võttes teadis, et transiidiprotseduur ei ole nõuetekohaselt lõpetatud, millise asjaolu paikapidavust peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Cour de cassation' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Concurrence SARL versus Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Kohtuasi C-618/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Kohtualluvus — Lepinguväline kahju — Valikurustusvõrk — Väljaspool turustusvõrku internetis edasimüük — Hagi õigusvastase kahjustamise lõpetamiseks — Seos)

(2017/C 053/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Concurrence SARL

Kostjad: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Resolutsioon

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et kui lahendada tuleb hagi, milles nõutakse kahju hüvitamist seetõttu, et rikutud on väljaspool valikurustusvõrku müümise keeldu sel viisil, et erinevates liikmesriikides käitatavatel veebisaitidel on pakutud sellesse võrku kuuluvaid tooteid, siis tuleb selles sättes ette nähtud kohtualluvuse määramisel käsitada paigana, kus kahjustav sündmus on toimunud, selle liikmesriigi territooriumi, kes kaitseb asjaomast müügikeeldu kõnealuse hagi abil ja kelle territooriumil toimus hageja väitel tema müügi vähenemine.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. detsembri 2016. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Länsförsäkringar AB versus Matek A/S

(Kohtuasi C-654/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 9 lõike 1 punkt b — Artikli 15 lõige 1 — Artikli 51 lõike 1 punkt a — Omanikul oleva kasutamise ainuõiguse ulatus — Registreerimisele järgnevad viis aastat)

(2017/C 053/22)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Länsförsäkringar AB

Kostja: Matek A/S

Resolutsioon

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 [Euroopa Liidu] kaubamärgi kohta artikli 9 lõike 1 punkti b koostoides selle määruse artikli 15 lõikega 1 ja artikli 51 lõike 1 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et ELi kaubamärgi registreerimisele järgneva viie aasta jooksul saab selle kaubamärgi omanik segiajamise tõenäosuse esinemise korral keelata kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus tähist, mis on identne või sarnane talle kuuluva kaubamärgiga, kõigi selle kaubamärgi registreeringuga hõlmatud kaupade ja teenustega identsete või sarnaste kaupade ja teenuste jaoks, ilma et ta peaks tõendama tegelikku kasutamist seoses nende kaupade või teenustega.

⁽¹⁾ ELT C 48, 8.2.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 21 detsembri 2016. aasta otsus – Euroopa Liidu Nõukogu versus Rahvarinne saguia-el-hamra ja rio de oro vabastamiseks (Polisario Rinne), Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-104/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Välissuhted — Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vaheline leping liberaliseerimismeetmete kohta põllumajandustoodete ja kalatoodete valdkonnas — Otsus, millega kiidetakse heaks rahvusvahelise lepingu sõlmimine — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Õigus esitada hagi — Lepingu territoriaalne kohaldamine — Lepingu tõlgendamine — Enesemääramise põhimõte — Rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõte)

(2017/C 053/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: H. Legal, A. de Elera-San Miguel Hurtado ja A. Westerhof Löfflerová)

Teised menetlusosalised: Rahvarinne saguia-el-hamra ja rio de oro vabastamiseks (Polisario Rinne) (esindaja: advokaat G. Devers), Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta ja B. Eggers)

Apellandi toetuseks menetlusse astujad: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet ja M. J.-C. Halleux), Saksamaa Liitvabariik (esindaja: T. Henze), Hispaania Kuningriik (esindajad: M. Sampol Pucurull ja S. Centeno Huerta), Prantsuse Vabariik (esindajad: F. Alabrunne, G. De Bergues, D. Colas, F. Fize ja B. Fodda), Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes ja M. Figueiredo), Maroko põllumajanduse ja maaelu arengu konföderatsioon (Comader) (esindajad: advokaadid J.-F. Bellis, M. Struys, A. Bailleux, L. Eskenazi ja R. Hicheri)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 10. detsembri 2015. aasta otsus Polisario Rinne vs. nõukogu (T-512/12, EU:T:2015:953).
2. Jätta Rahvarinde saguia-el-hamra ja rio de oro vabastamiseks (Polisario Rinne) hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

3. Jätta Rahvarinde saguia-el-hamra ja rio de oro vabastamiseks (Polisario Rinne) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
4. Jätta Belgia Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Portugali Vabariigi, Euroopa Komisjoni ja Maroko põllumajanduse ja maaelu arengu konföderatsiooni (Comader) kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

**Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. ja Horst Giesen'i 20. juunil 2016 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kolmas koda) 14. juuni 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-595/15: Europäischer Tier-
und Naturschutz eV ja Horst Giesen versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-343/16 P)

(2017/C 053/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. ja Horst Giesen (esindaja: advokaat Dr. P. Brockmann)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (kaheksas koda) jättis 12. jaanuari 2017. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellandid kannavad ise oma kohtukulud.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgia)
26. septembril 2016 – Karim Boudjellal versus Rauwers Contrôle SA**

(Kohtuasi C-508/16)

(2017/C 053/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Karim Boudjellal

Vastustaja: Rauwers Contrôle SA

11. jaanuari 2017. aasta määrusega tunnistas Euroopa Kohus (seitsmes koda), et tal puudub ilmselgelt pädevus vastata Tribunal de première instance francophone de Bruxelles'i (Belgia) esitatud eelotsuse küsimustele.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 4. novembril 2016 – Birgit
Bossen jt versus Brussels Airlines**

(Kohtuasi C-559/16)

(2017/C 053/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Kostja: Brussels Airlines

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾, artikli 7 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et mõiste „vahemaa“ hõlmab üksnes niisugust otsest vahemaad väljumiskoha ja viimase sihtkoha vahel, mida mõõdetakse vastavalt suurringjoone meetodile, ning seda sõltumata tegelikult läbitud lennutrajektoorist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 10. novembril 2016 – Stadt Wuppertal versus Maria Elisabeth Bauer

(Kohtuasi C-569/16)

(2017/C 053/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Stadt Wuppertal

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Maria Elisabeth Bauer

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta⁽¹⁾ artikkel 7 või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõige 2 annavad pärijale, kelle abikaasa suri töösuhte ajal, õiguse nõuda rahalist hüvitist põhipuhkuse eest, mis töötajal jäi surma tõttu saamata, kui Bundesurlaubsgesetz'i (BUrlG) § 7 lõige 4 koostöötajates Bürgerliches Gesetzbuch'i (BGB) § 1922 lõikega 1 selle välistab?

⁽¹⁾ ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 10. novembril 2016 – Volker Willmeroth, TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. omanik versus Martina Broßonn

(Kohtuasi C-570/16)

(2017/C 053/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Volker Willmeroth, TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth e. K. omanik

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Martina Broßonn

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta ⁽¹⁾ või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõige 2 annavad pärijale, kelle abikaasa suri töösuhte ajal, õiguse nõuda rahalist hüvitist põhipuhkuse eest, mis töötajal jäi surma tõttu saamata, kui Bundesurlaubsgesetz'i (BUrlG) § 7 lõige 4 koostoimes Bürgerliches Gesetzbuch'i (BGB) § 1922 lõikega 1 selle välistab?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas eeltoodu kehtib ka juhul, kui tegemist on kahe eraõigusliku isiku vahelise töösuhtega?

⁽¹⁾ ELT L 299, lk 9, ELT eriväljaanne 05/04, lk 381.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 14. novembril 2016 –
INEOS Köln GmbH versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-572/16)

(2017/C 053/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: INEOS Köln GmbH

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ ⁽¹⁾, artikliga 10a ning komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsusega, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (2011/278/EL) ⁽²⁾, on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis näeb kauplemisperioodi 2013–2020 jaoks ette reaalselt õigust lõpetava tähtaja, kui tegevkäitistele tasuta kasvuhoonegaaside saastekvootide eraldamise taotlus on esitatud hilinenult, ja seejuures välistab taotluses esinevate selliste vigade parandamise või (puudulike) andmete täiendamise, mille olemasolu tehakse kindlaks alles pärast liikmesriigi õiguses ette nähtud tähtaja möödumist?

⁽¹⁾ EÜT L 275, lk 32, ELT eriväljaanne 15/07, lk 631.

⁽²⁾ EÜT L 130, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 15. detsembril 2016 – Khadija Jafari, Zainab Jafari

(Kohtuasi C-646/16)

(2017/C 053/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Khadija Jafari, Zainab Jafari

Kaasatud haldusasutus: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013⁽¹⁾, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (uuesti sõnastatud) (edaspidi lühidalt „Dublini III määrus“), artikli 2 punkti m, artikli 12 ja artikli 13 tõlgendamisel tuleb arvesse võtta teisi õigusakte, millega on Dublini III määruksel kokkupuutepunkte, või tuleb viidatud sätetele omistada nendest eraldiseisev autonoomne tähendus?

2. Juhul kui Dublini III määruse sätteid tuleb tõlgendada teistest õigusaktidest eraldiseisvana:

- a) Kas põhikohtuasjade asjaoludel, mis leidsid aset ajal, mil asjaga kõige suuremal määral seotud riikide asutused puutusid kokku erakordselt suure hulga inimestega, kes nõudsid läbisõitu läbi nende riigi territooriumi, tuleb sisenemist riigi territooriumile, millega liikmesriik faktiliselt nõustus ja mille ainueesmärk oli läbida selle riigi territoorium ja esitada rahvusvahelise kaitse taotlus mõnes teises liikmesriigis, pidada „viisaks“ Dublini III määruse artikli 2 punkti m ja artikli 12 tähenduses?

Kui teise küsimuse punktile a tuleb vastata jaatavalt:

- b) Kas läbisõidu eesmärgil riiki sisenemisega faktilist nõustumist silmas pidades tuleb lähtuda sellest, et „viisa“ on asjaomasest liikmesriigist lahkumisega kehtivuse kaotanud?
- c) Kas läbisõidu eesmärgil riiki sisenemisega faktilist nõustumist silmas pidades tuleb lähtuda sellest, et „viisa“ on jätkuvalt kehtiv, kui lahkumist asjaomasest liikmesriigist ei ole veel toimunud, või kaotab „viisa“ olenemata lahkumise toimumata jäämisest kehtivuse sellel kuupäeval, mil taotleja oma kavatsusest suunduda mõnda teise liikmesriiki lõplikult loobub?
- d) Kas juhul, kui taotleja loobub kavatsusest siseneda algselt sihtriigiks valitud liikmesriiki, tuleb rääkida pärast „viisa“ väljaandmist toime pandud pettusest Dublini III määruse artikli 12 lõike 5 tähenduses, millest tulenevalt ei ole „viisat“ väljaandev liikmesriik vastutav liikmesriik?

Kui teise küsimuse punktile a tuleb vastata eitavalt:

- e) Kas Dublini III määruse artikli 13 lõikes 1 sisalduvat väljendit „kolmandast riigist maismaa, mere või õhu kaudu tulles ebaseaduslikult ületanud mõne liikmesriigi piiri“ tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjade kirjeldatud eriomastes tingimustes ei ole välispiiri ebaseaduslikku ületamist toimunud?

3. Juhul kui Dublini III määruse sätete tõlgendamisel tuleb arvesse võtta teisi õigusakte:

- a) Kas hindamisel, kas tegemist on piiri „ebaseadusliku ületamisega“ Dublini III määruse artikli 13 lõike 1 tähenduses, tuleb arvesse võtta eelkõige seda, kas täidetud on Schengeni piirieskirjades sätestatud riiki sisenemise nõuded – eelkõige nõuded, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006 ⁽²⁾, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad), artiklis 5, mille kohaldatavus põhikohtuasjadele tuleneb riiki sisenemise kuupäevast?

Kui kolmanda küsimuse punktile a tuleb vastata eitavalt:

- b) Milliseid liidu õiguse sätteid tuleb hindamisel, kas tegemist on piiri „ebaseadusliku ületamisega“ Dublini III määruse artikli 13 lõike 1 tähenduses, eelkõige arvesse võtta?

Juhul kui kolmanda küsimuse punktile a tuleb vastata jaatavalt:

- c) Kas põhikohtuasjade asjaoludel, mis leidsid aset ajal, mil asjaga kõige suuremal määral seotud riigid puutusid kokku erakordselt suure hulga inimestega, kes nõudsid läbisõitu läbi nende riigi territooriumi, tuleb sisenemist riigi territooriumile, millega liikmesriik konkreetse asja asjaolusid kontrollimata faktiliselt nõustus ja mille ainueesmärk oli läbida selle riigi territoorium ja esitada rahvusvahelise kaitse taotlus mõnes teises liikmesriigis, pidada riiki sisenemise lubamiseks Schengeni piirieskirjade artikli 5 lõike 4 punkti c tähenduses?

Kui kolmanda küsimuse punktidele a ja c tuleb vastata jaatavalt:

- d) Kas riiki sisenemise lubamine Schengeni piirieskirjade artikli 5 lõike 4 punkti c tähenduses toob kaasa selle, et lähtuda tuleb Schengeni piirieskirjade artikli 5 lõike 1 punkti b kohase viisaga samaväärsest loast ja seega „viisast“ Dublini III määruse artikli 2 punkti m tähenduses, millest tulenevalt tuleb vastutava liikmesriigi määramist reguleerivate Dublini III määruse sätete kohaldamisel arvesse võtta ka viidatud määruse artiklit 12?

Kui kolmanda küsimuse punktidele a, c ja d tuleb vastata jaatavalt:

- e) Kas läbisõidu eesmärgil riiki sisenemisega faktilist nõustumist silmas pidades tuleb lähtuda sellest, et „viisa“ on asjaomasest liikmesriigist lahkumisega kehtivuse kaotanud?
- f) Kas läbisõidu eesmärgil riiki sisenemisega faktilist nõustumist silmas pidades tuleb lähtuda sellest, et „viisa“ on jätkuvalt kehtiv, kui lahkumist asjaomasest liikmesriigist ei ole veel toimunud, või kaotab „viisa“ olenemata lahkumise toimumata jäämisest kehtivuse sellel kuupäeval, mil taotleja oma kavatsusest suunduda mõnda teise liikmesriiki lõplikult loobub?
- g) Kas juhul, kui taotleja loobub kavatsusest siseneda algselt sihtriigiks valitud liikmesriiki, tuleb rääkida pärast „viisa“ väljaandmist toime pandud pettusest Dublini III määruse artikli 12 lõike 5 tähenduses, millest tulenevalt ei ole „viisat“ väljaandev liikmesriik vastutav liikmesriik?

Kui kolmanda küsimuse punktidele a ja c tuleb vastata jaatavalt, kuid punktile d eitavalt:

- h) Kas Dublini III määruse artikli 13 lõikes 1 sisalduvat väljendit „kolmandast riigist maismaa, mere või õhu kaudu tulles ebaseaduslikult ületanud mõne liikmesriigi piiri“ tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjade kirjeldatud eriomastes tingimustes ei tule piiriületust, mis on kvalifitseeritav sisenemise lubamisena Schengeni piirieskirjade artikli 5 lõike 4 punkti c tähenduses, pidada välispiiri ebaseaduslikuks ületamiseks?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 31.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, lk 1).

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH 21. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. oktoobri 2016. aasta määruse peale kohtuasjas T-669/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH vs. Euroopa Ravimiamet

(Kohtuasi C-663/16 P)

(2017/C 053/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid M. Grunchard, K. Van Maldegem ja P. Sellar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ravimiamet

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu määrus kohtuasjas T-669/15; ja
- teha ise otsus vastuvõetavuse kohta ning saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule;
- teise võimalusena, saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks apellantide poolt vaidlustatud akti tühistamiseks esitatud hagi vastuvõetavuse kohta, ja vajadusel teha seejärel asjas sisuline otsus;
- mõista kostjalt välja kõik kohtukulud (seal hulgas Üldkohtus esitatud vastuvõetamatuse väitega seotud kulud).

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et Üldkohus on õigust vääralt tõlgendanud ja kohaldanud, mille tulemusel on ta rikkunud õigusnormi, kui tunnistas vaidlustatud akti peale esitatud apellantide tühistamishagi vastuvõetamatuks.

Apellandid väidavad eelkõige, et Üldkohus on teinud mitmeid vigu, kui käsitas oma põhjendustes ja õigusliku raamistiku tõlgendamisel, et see on apellantide olukorrale kohaldatav. Selle tulemusel tegi Üldkohus järgmised õigusliku vead:

- Üldkohus tõlgendas ja kohaldas vääralt Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõiget 1 kohtuasja sisulises küsimuses;
- Üldkohus tõlgendas ja kohaldas vääralt Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõiget 1, kuna tegi vastuvõetavuse üle otsuse enne, kui oli ära kuulanud kõik asja sisuliselt puudutavad väited.

Lisaks, kuna Üldkohus tunnistas apellantide hagi vastuvõetamatuks, rikkus ta apellantide kaitseõigusi, nende õigust õiguskaitse kättesaadavusele ning põhjendamiskohustust, mis kuuluvad isikute põhiõiguste hulka ja peegeldavad seega EL õiguse põhimõtteid.

Neil põhjustel väidavad apellandid, et Üldkohtu määrus kohtuasjas T-669/15 tuleks tühistada ja Euroopa Kohtul tuleks teha otsus vastuvõetavuse üle ning saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule.

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH 21. detsembril 2016 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. oktoobri 2016. aasta määruse peale kohtuasjas T-543/15: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH versus Euroopa Ravimiamet

(Kohtuasi C-666/16 P)

(2017/C 053/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (esindajad: advokaadid M. Grunchard, K. Van Maldegem, P. Sellar)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ravimiamet

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu määrus kohtuasjas T-543/15; ja
- teha ise otsus vastuvõetavuse kohta ning saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule;
- teise võimalusena, saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks apellantide poolt vaidlustatud akti tühistamiseks esitatud hagi vastuvõetavuse kohta, ja vajadusel teha seejärel asjas sisuline otsus;
- mõista kostjalt välja kõik kohtukulud (seal hulgas Üldkohtus esitatud vastuvõetamatuse väitega seotud kulud).

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et Üldkohus on õigust väärtalt tõlgendanud ja kohaldanud, mille tulemusel on ta rikkunud õigusnormi, kui tunnistas vaidlustatud akti peale esitatud apellantide tühistamishagi vastuvõetamatuks.

Apellandid väidavad eelkõige, et Üldkohus on teinud mitmeid vigu, kui käsitas oma põhjendustes ja õigusliku raamistiku tõlgendamisel, et see on apellantide olukorrale kohaldatav. Selle tulemusel tegi Üldkohus järgmised õigusliku vead:

- Üldkohus tõlgendas ja kohaldas väärtalt Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõiget 1 kohtuasja sisulises küsimuses;
- Üldkohus tõlgendas ja kohaldas väärtalt Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõiget 1, kuna tegi vastuvõetavuse üle otsuse enne, kui oli ära kuulanud kõik asja sisuliselt puudutavad väited.

Lisaks, kuna Üldkohus tunnistas apellantide hagi vastuvõetamatuks, rikkus ta apellantide kaitseõigusi, nende õigust õiguskaitse kättesaadavusele ning põhjendamiskohustust, mis kuuluvad isikute põhiõiguste hulka ja peegeldavad seega EL õiguse põhimõtteid.

Neil põhjustel väidavad apellandid, et Üldkohtu määrus kohtuasjas T-543/15 tuleks tühistada ja Euroopa Kohtul tuleks teha otsus vastuvõetavuse üle ning saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 10. jaanuari 2017. aasta otsus – Gascogne Sack Deutschland GmbH ja Gascogne versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-577/14) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Hagiavalduse täpsus — Aegumine — Vastuvõetavus — Põhiõiguste harta artikkel 47 — Lahendi tegemise mõistlik aeg — Varaline kahju — Kantud kahju — Intress trahvi tasumata summalt — Pangagarantii kulud — Võimaluse kaotamine — Mittevaraline kahju — Põhjuslik seos)

(2017/C 053/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Gascogne Sack Deutschland GmbH (Wieda, Saksamaa) ja Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid F. Puel, E. Durand ja L. Marchal)

Kostja: Euroopa Liit, mida esindas Euroopa Liidu Kohus (esindajad: A. Placco, hiljem J. Inghelram ja S. Chantre)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: N. Khan, V. Bottka ja P. van Nuffel)

Ese

ELTL artiklil 268 põhinev nõue mõista välja hüvitis kahju eest, mida hagejad väidetavalt kandsid Üldkohtus toimunud menetluse kestuse tõttu kohtuasjades, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674).

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Liidult, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, välja 47 064,33 euro suurune hüvitis Gascogne'ile varalise kahju eest, mida see äriühing kandis lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades, milles tehti 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Groupe Gascogne vs. komisjon* (T-72/06, ei avaldata, EU:T:2011:671) ja 16. novembri 2011. aasta kohtuotsus *Sachsa Verpackung vs. komisjon* (T-79/06, ei avaldata, EU:T:2011:674). See hüvitis arvutatakse ümber tasandusintressiga alates 4. augustist 2014 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni aastase inflatsioonimääraga, mille on kõnesoleva perioodi puhul tuvastanud Eurostat (Euroopa Liidu Statistikaamet) liikmesriigis, kus see äriühing asub.
2. Mõista liidult, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, välja 5 000 euro suurune hüvitis Gascogne Sack Deutschland GmbH-le ja 5 000 euro suurune hüvitis Gascogne'ile mittevaralise kahju eest, mida need äriühingud vastavalt kandsid lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjades T-72/06 ja T-79/06.
3. Mõista lisaks kummalegi eespool punktides 1 ja 2 näidatud hüvitisele välja viivitusintress alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni täieliku tasumiseni Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamiste refinantseerimistingute puhul kindlaks määratud määraga, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra.
4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

5. Jätta liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Gascogne Sack Deutschlandi ja Gascogne'i kohtukulud, mis on seotud vastuvõetamatuse väitega, mille kohta anti 2. veebruari 2015. aasta kohtumäärus Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne vs. Euroopa Liit (T-577/14, ei avaldata, EU:T:2015:80).
6. Jätta esiteks Gascogne Sack Deutschlandi ja Gascogne'i ning teiseks liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud seoses hagiga, mille kohta on tehtud käesolev kohtuotsus, nende enda kanda.
7. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 351, 6.10.2014.

Üldkohtu 11. jaanuari 2017. aasta otsus – Topps Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-699/14) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepped — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Jalgpalli kogumisobjektide intellektuaalomandi õiguste litsentside andmine — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Õigus tutvuda toimikuga — Määruse (EÜ) nr 773/2004 artikli 8 lõige 1 — Ilmne hindamisviga — Asjaomane turg — Ainulitsents — Ühe kaubamärgi kaubandus — Ülemäära kõrged hinnad)

(2017/C 053/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Topps Europe Ltd (Milton Keynes, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* R. Vidal, *solicitor* A. Penny ja B. Kennelly, QC, hiljem R. Subiotto, QC ja advokaat A. Cleenewerck de Crayencour ning seejärel T. de la Mare, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Jimeno Fernández ja M. Farley)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Rahvusvaheline Jalgpalliliit (FIFA) (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Barav ja D. Reymond) ja Panini SpA (Modena, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Wijckmans, F. Tuytschaever ja M. Varga)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse tühistada komisjoni 15. juuli 2014. aasta otsus C(2014) 5123 final, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus asjas AT.39899 – Jalgpalli kogumisobjektide intellektuaalomandi õiguste litsentside andmine.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Topps Europe Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni, Rahvusvahelise Jalgpalliliidu (FIFA) ja Panini Spa kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 448, 15.12.2014.

Üldkohtu 16. detsembri 2016. aasta määrus – Ica Foods versus EUIPO – San Lucio (GROK)**(Kohtuasi T-774/14) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2017/C 053/35)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled*Hageja:* Ica Foods SpA (Pomezia, Itaalia) (esindaja: advokaat A. Nespega)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: L. Rampini)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus:* San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Sangiacomo)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 9. septembri 2014. aasta otsuse (asi R 1815/2013-2) peale, mis tehti San Lucio Srl-i ja Ica Foods SpA vahelises kehtetuks tunnistamise menetluses.

Resolutsioon

1. Hagi kohta otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Ica Foods SpA ja San Lucio Srl-i kohtukulud nende endi kanda ja mõista mõlemalt välja pool Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 26, 26.1.2015.

7. novembril 2016 esitatud hagi – Salehi versus komisjon**(Kohtuasi T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Dominik Salehi (Bremen, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Drews)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tuvastada, et kostja on rikkunud määruse (EÜ) nr. 539/2001 (muudetud määrusega (EÜ) nr. 1289/2013) artikli 1 lõiget 4, sest ta jättis võtmata hageja 1. juuli ja 16. septembri 2016. aasta dokumentide suhtes võtmata nimetatud sättes ettenähtud meetmed ega teatanud sellest hagejale;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: rikutud on vastastikkuse põhimõtet Visa Waiver Program Improvement'i ja Terrorist Travel Prevention Act of 2015-e range kohaldamisega;
2. Teine väide: kostja tegevusetus.

Hageja väidab, et komisjon ei ole võtnud mingeid meetmeid, mis tulenevad nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT 2001, L 81, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04, lk 65) artikli 1 lõike 4 punkti e alapunktist i.

30. novembril 2016 esitatud hagi – QG versus komisjon**(Kohtuasi T-845/16)**

(2017/C 053/37)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: QG (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet ja A. Hernández Pardo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada, et komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus riigiabi SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Hispaania andis teatud jalgpalliklubidele, rikub ELTL artikli 107 lõiget 1 ja artikli 108 lõiget 3, kuna võimalus arveid konsolideerida, mis tekkis neljale klubile seadusega 10/1990 antud loa põhjal osaleda erinevatel spordialadel, nagu ka vähendatud maksustamise kohaldamine ettevõtte tulumaksu valdkonnas on siseturuga vastuolus olev riigiabi, ja komisjon oleks pidanud seda tuvastama;
- seetõttu tühistada meede ning kehtestada Hispaania Kuningriigile kohustus nõuda abisaajatelt tagasi siseturuga kokkusobimatu abi. Mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi põhjenduseks viitab hageja ELTL artikli 107 lõike 1 ja artikli 108 lõike 3 rikkumisel.

Apellant, kes on korvpalliklubi, on nõus vaidlustatud aktiga oas, milles tunnistatakse siseturuga kokkusobimatuks riigiabiks meede, mis kehtestati seadusega 10/1990 ja millega koheldakse eelistatult ettevõtte tulumaksu seisukohalt teatud jalgpalliklubisid, kohaldades neile vähendatud maksumäära.

Siiski leiab hageja, et komisjon oleks pidanud jõudma samale järeldusele ka seadusega 10/1990 kehtestatud maksueelise osas, millega võimaldatakse neil samadel klubidel osaleda erinevatel spordialadel.

Üksnes klubid, kes võivad osaleda erinevatel profispordialadel, võisid konsolideerida jalgpalli ja korvpalli arved, mis olid peamised spordialad Euroopas, mis mõjutas otseselt ettevõtte tulumaksubaasi arvutamist. Nimelt võimaldab arvete konsolideerimine jalgpallist saadud suurest kasumist lahutada korvpallist saadud kahjumi ja seega on oluliselt vähendatud nii ettevõtte tulumaksubaas kui ka tasumisele kuuluv maks.

30. novembril 2016 esitatud hagi – QF versus komisjon

(Kohtuasi T-846/16)

(2017/C 053/38)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: QF (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet ja A. Hernández Pardo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada, et komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus riigiabi SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) kohta, mida Hispaania andis teatud jalgpalliklubidele, rikub ELTL artikli 107 lõiget 1 ja artikli 108 lõiget 3, kuna võimalus arveid konsolideerida, mis tekkis neljale klubile seadusega 10/1990 antud loa põhjal osaleda erinevatel spordialadel, nagu ka vähendatud maksustamise kohaldamine ettevõtte tulumaksu valdkonnas on siseturuga vastuolus olev riigiabi, ja komisjon oleks pidanud seda tuvastama;
- seetõttu tühistada meede ning kehtestada Hispaania Kuningriigile kohustus nõuda abisaajatelt tagasi siseturuga kokkusobimatu abi. Mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-845/16: QG vs. komisjon.

30. novembril 2016 esitatud hagi – Access Info Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-851/16)

(2017/C 053/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Access Info Europe (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid O. Brouwer, E. Raedts ja J. Wolfhagen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. septembri 2016. aasta otsus C(2016) 6029, millega keelduti andmast hagejale luba tutvuda dokumentidega, mida ta taotles määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ alusel;

— mõista komisjonilt välja hageja kohtukulud, kaasa arvatud menetlusse astujate kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandat taanet, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt rahvusvahelisi suhteid.
2. Teine väide, mille kohaselt komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt kohtuasjades T-192/16, T-193/16 ja T-257/16 algatatud ja pooleliolevate kohtumenetluste kaitset ning et nende dokumentidega tutvumine kahjustaks komisjoni huvi küsida õiguslikku arvamust ning saada aus, objektiivne ja kõikehõlmav arvamus. Samuti leitakse selles väites, et komisjon ei tunnistanud, et taotletud dokumentide avalikustamine teenib ülekaalukat üldist huvi ja seetõttu tuleb need avalikustada.
3. Kolmas väide, mille kohaselt kohaldas komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest ja teist lõiku, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt otsustamisprotsessi, ja/või kui ta ei tunnistanud, et tegemist on ülekaaluka üldise huviga, eriti arvestades asjaolu, et kõnealuse otsustamisprotsess oli lõppenud.
4. Neljas, teise võimalusena esitatud väide, et komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, kui ta ei andnud õigust taotletud dokumentidega tutvuda vähemalt osaliselt, sest ta keeldus kõnealuse õiguse andmisest kõigi dokumentide puhul.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331).

30. novembril 2016 esitatud hagi – Access Info Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-852/16)

(2017/C 053/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Access Info Europe (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid O. Brouwer, E. Raedts ja J. Wolfhagen)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. septembri 2016. aasta otsus C(2016) 6030, millega keelduti andmast hagejale luba tutvuda dokumentidega, mida ta taotles määruse (EÜ) nr 1049/2001 (¹) alusel;
- mõista komisjonilt välja hageja kohtukulud, kaasa arvatud menetlusse astujate kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandat taanet, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt rahvusvahelisi suhteid.

2. Teine väide, mille kohaselt komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt kohtuasjades T-192/16, T-193/16 ja T-257/16 algatatud ja pooleliolevate kohtumenetluste kaitset ning et nende dokumentidega tutvumine kahjustaks komisjoni huvi küsida õiguslikku arvamust ning saada aus, objektiivne ja kõikehõlmav arvamus. Samuti leitakse selles väites, et komisjon ei tunnistanud, et taotletud dokumentide avalikustamine teenib ülekaalukat üldist huvi ja seetõttu tuleb need avalikustada.
3. Kolmas väide, mille kohaselt kohaldas komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest ja teist lõiku, kui ta leidis, et õigus tutvuda taotletud dokumentidega kahjustaks oluliselt otsustamisprotsessi, ja/või kui ta ei tunnistanud, et tegemist on ülekaaluka üldise huviga, eriti arvestades asjaolu, et kõnealuse otsustamisprotsess oli lõppenud.
4. Neljas, teise võimalusena esitatud väide, et komisjon kohaldas vääralt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, kui ta ei andnud õigust taotletud dokumentidega tutvuda vähemalt osaliselt, sest ta keeldus kõnealuse õiguse andmisest kõigi dokumentide puhul.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 1/3, lk 331).

22. detsembril 2016 esitatud hagi – SilverTours versus EUIPO (billiger-mietwagen.de)

(Kohtuasi T-866/16)

(2017/C 053/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Neuwald)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „billiger-mietwagen.de“ – registreerimistaotlus nr 14 343 099

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. novembri 2016. aasta otsus asjas R 206/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 1 esimese lause rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

9. detsembril 2016 esitatud hagi – Verschuur versus komisjon**(Kohtuasi T-877/16)**

(2017/C 053/42)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Steven Verschuur (esindaja: advokaat P. Kreijger)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada komisjoni 3. oktoobri 2016. aasta otsus C(2016) 6455 *final*, millega jäeti rahuldamata hageja kordustootlus ⁽¹⁾ tutvuda dokumentidega määruse (EÜ) nr 1049/2001 ⁽²⁾ alusel (GESTDEM 2015/3732), ja
- mõista kohtukulud, sealhulgas hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.*

1. Esimene väide, et komisjon rikkus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet, mis puudutab uurimise eesmärgi kaitset, ning tegi sealjuures ka ilmse hindamisvea.
2. Teine väide, et komisjon rikkus määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 3, mis puudutab komisjoni otsustamisprotsessi kaitset, ning esitas sealjuures ebapiisava põhjenduse.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest taanet, mis puudutab juriidilise isiku ärihuve, ja määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, mis puudutab institutsiooni kohustust võimaldada juhul, kui mõni eranditest hõlmab ainult osa dokumendist, tutvuda ülejäänud osaga sellest, ning esitas ka siin ebapiisava põhjenduse.

⁽¹⁾ Taotlus tutvuda teatavate dokumentidega, mis seonduvad komisjoni 21. oktoobri 2015. aasta otsusega asjas SA.38374.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 2001, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

14. detsembril 2016 esitatud hagi – Sony Interactive Entertainment Europe vs. EUIPO – Marpefa (Vieta)**(Kohtuasi T-879/16)**

(2017/C 053/43)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: S. Malynicz, QC)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Marpefa, SL (Barcelona, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „VIETA“ sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 1 790 674

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 1010/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja teise menetluspoole kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 6 rikkumine;
- kaubamärgi selguse ja täpsuse põhimõtte rikkumine.

5. detsembril 2016 esitatud hagi – RF versus komisjon

(Kohtuasi T-880/16)

(2017/C 053/44)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: RF (Gdynia, Poola) (esindaja: *radca prawny* K. Komar-Komarowski)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 15. septembri 2016. aasta otsus C(2016) 5925 final kaebuse rahuldamata jätmise kohta asjas COMP AT.40251 – raudteevedu, kaubavedu ning saata asi uue otsuse tegemiseks tagasi komisjonile;
- mõista komisjonilt välja menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: rikutud on nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklit 13, kuna artiklit on valesti tõlgendatud, teise võimalusena valesti kohaldatud.
 2. Teine väide: rikutud on ELTL artikli 105 lõiget 1.
-

8. septembril 2016 esitatud hagi – BP versus FRA**(Kohtuasi T-888/16)**

(2017/C 053/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BP (Viin, Austria) (esindaja: advokaat E. Lazar)

Kostja: Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada teenistuslepingute sõlmimiseks volitatud asutuse 21. aprilli 2016. aasta otsus mitte uuendada hageja teenistuslepingut;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis mittevaralise ja varalise kahju eest, mis tekkis ühelt poolt ebaseadusliku uuendamata jätmise otsuse tagajärjel ja teiselt poolt kohtuotsuse T-658/13 P⁽¹⁾ ebaseadusliku kohaldamise tagajärjel: 63 246 eurot saamata jäänud sissetuleku eest; 26 630 eurot hüvitisena hageja saamata jäänud 19 kuu pensioniõiguste eest või niisugune summa, mida Euroopa Kohus võib *ex aequo et bono* kinnitada; 1 200 eurot, et hüvitada hageja õigusabikulud kohtueelses menetluses, alates otsuse eelnõu kuupäevast 29. jaanuar 2016 kuni kostja otsuse kuupäevani 21. aprill 2016; 60 000 eurot kaotatud võimaluse eest sõlmida tähtajatu leping või summa, mida Euroopa Kohus võib *ex aequo et bono* kinnitada; 50 000 eurot mittevaralise kahju eest, mida hagejale põhjustati kostja väidetavate vigade, rikkumiste ja kahjustamistega kohtuotsuse T-658/13 P rakendamismenetluse käigus;
- mõista kostjalt välja hüvitis mittevaralise ja varalise kahju eest, mida hageja kandis ühelt poolt seetõttu, et kostja jättis vastu võtmata seaduslikud hindamise, ümberliigitamise ja uuendamise eeskirjad, ning sellega seotud kahju eest, mis tulenes niisuguste seaduslike eeskirjade puudumisest, ja teiselt poolt seetõttu, et hilineti hageja hindamisaruande koostamisega, ning sellega seotud kahju eest, mis tulenes niisuguse hindamisaruande õigeaegse koostamise puudumisest;
- tunnistada, et hageja hindamis- ja ümberliigitamismenetluse suunised ning uuendamismenetluse eeskirjad on ebaseaduslikud niivõrd, kuivõrd need eeskirjad võeti vastu asjakohase pädevusega isiku poolt ebaseadusliku menetluse tulemusel;
- mõista kostjalt välja viivised Euroopa Keskpanga baasmääras, millele liidetakse kaks protsendipunkti summalt, mis võimalusel antakse, või mis tahes muu viivis, mida Euroopa Kohus asjakohaseks peab, ja
- mõista kostjalt välja kõik kohtukulud, ning seda ka juhul, kui apellatsioonkaebus rahuldamata jäetakse.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikuti kaitseõigusi:

- rikuti õigust olla ära kuulatud, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti (FRA) ametisse nimetava asutuse suutmatuse viia läbi õiglase ja tõhus ärakuulamine, ja rikuti põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti a;

— rikuti kaitseõiguste teist komponenti (õigust tutvuda dokumentidega), keelduti lubamast tutvuda isikliku toimikuga ja dokumentidega, mida kasutati 27. veebruari 2012. aasta eitava otsuse tegemiseks, rikuti personalieeskirjade artikleid 25 ja 26, ja rikuti harta artikli 41 lõike 2 punkti b.

2. Teine väide, et rikuti olulise menetlusnorme.

3. Kolmas väide, et esines võimu kuritarvitamine ja huvide konflikt, rikuti teenistuse huve, tehti ilmselge hindamisviga ja kohaldati väärtalt tagasiulatuva jõu põhimõtet.

4. Neljas väide, et rikuti kohustust järgida ausalt ja heauskselt kohtuotsust T-658/13 P.

(¹) 3. juuni 2015. aasta kohtuotsus BP vs. FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356

19. detsembril 2016 esitatud hagi – Apple Sales International ja Apple Operations Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-892/16)

(2017/C 053/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Apple Sales International (Cork, Iirimaa) ja Apple Operations Europe (Cork, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Bonin ja E. van der Stok, D. Beard QC, barrister A. Bates, barrister L. Osepciu ja barrister J. Bourke)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 30. augusti 2016. aasta otsus C(2016) 5605 final, Iirimaa poolt Apple'le antud riigiabi SA.38373 (2014/C) kohta;
- teise võimalusena tühistada otsus osaliselt;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja 14 väidet.

1. Esimese väite kohaselt eksis komisjon Iiri õiguse tõlgendamisel.

Hagejad leiavad, et mitteresidentidest äriühingutena olid nad vastavalt 1997. aasta maksuseaduse (Taxes Consolidation Act 1997) 25. jaole kohustatud tasuma Iiri äriühingu tulumaksu ainult „maksustavalt kasumilt“, mis tuleneb nende Iiri filiaalide tegevusest. Arvamused kajastasid õigesti filiaalide „maksustavat kasumit“ ja ei andnud seega eelist. Komisjon eksis samuti järeldades, et kasumijaotus 25. jaotise kohaselt peab toimuma reaalturuväärtuse põhimõttel.

2. Teise väite kohaselt ei toimi reaalturuväärtuse põhimõte maksuküsimustes riigiabi olemasolu kindlakstegemisel ELTL artikli 107 tähenduses.

- Komisjon järeldas vääralt, et ELTL artikli 107 lõige 1 nõuab lirimaalt hagejate 25. jaotise kohase maksustatava kasumi arvutamist vastavalt komisjoni reaalturuväärtuse põhimõttele.
3. Kolmanda väite kohaselt tegi komisjon suuri vigu seoses hagejate tegevusega väljaspool lirimaad.
- Komisjon tegi suuri vigu kui ta ei tunnistanud, et hagejate kasumit tootvaid tegevusi, eriti intellektuaalomandi („Apple IP“) arendamist ja turustamist kontrolliti ja juhiti Ameerika Ühendriikidest. Kasum nendest tegevustest on omistatav Ameerika Ühendriikidele, mitte lirimaale. Komisjon võttis vääralt arvesse üksnes hagejate juhtkondade koosolekuprotokolle ja eiras muid tõendeid tegevuse kohta.
4. Neljanda väite kohaselt tegi komisjon suuri vigu seoses hagejate tegevustega lirimaal.
- Komisjon ei tunnistanud, et Iiri filiaalid teostasid üksnes rutiinseid funktsioone ega osalenud kasumit tootnud Apple IP arendamises ja turustamises.
5. Viienda väite kohaselt on komisjoni eeldused vastuolus tõendamiskohustuse, OECD suuniste ja üksmeelse eksperdiarvamusega; järeldus on vastuoluline.
- Komisjon eeldas, et kõik hagejate otsustavalt kasumlikud tegevused on omistatavad Iiri filiaalidele, ilma et ta oleks asjakohaselt hinnanud tõendeid, sealhulgas ulatuslikke eksperdiarvamusi, mis näitasid, et kasum ei olnud omistatav tegevustele lirimaal.
6. Kuuenda väite kohaselt koheldi hagejaid samal viisil kui teisi mitteresidentidest maksumaksjaid lirimaal ja neid ei koheldud valikuliselt.
- Komisjon ei tõendanud valikulisust: ta kohtles hagejaid vääralt kui Iiri residentidest äriühinguid ja nii, nagu nende üleilmset kasumit tuleks maksustada.
7. Seitsmenda väite kohaselt tuleb peapõhjendused tühistada oluliste menetlusnõuete rikkumise tõttu.
- Algamisotsuses ei ole peapõhjendused selgelt sõnastatud. Kui seda oleks tehtud, oleks Apple saanud esitada tõendeid, mis oleksid võinud muuta ja ilmselt oleksidki muutnud lõpptulemust.
8. Kaheksanda väite kohaselt esines komisjoni poolt Iiri filiaalidele tehingupõhise tootluse meetodi kohaldamisel kõrvalpõhjendustes fakti- ja hindamisvigu.
- Komisjoni kõrvalpõhjendustes lükatakse vääralt tagasi eksperdiarvamused ega sõnastata, milline peaks olema korrektne kasumi jaotumise analüüs.
9. Üheksanda väite kohaselt on teise võimalusena esitatud põhjendused kahjustatud oluliste menetlusnõuete ja ilmse hindamisvea tõttu.
- Komisjon on vääralt võrrelnud arvamusi Irish Revenue poolt kolmandatele osapooltele esitatud arvamustega, sest tehioolud olid erinevad.
10. Kümnennda väite kohaselt ei võimalda kõrvalpõhjendused ega teise võimalusena esitatud põhjendused tagasinõutavat summat välja arvutada.
- Vastuolus riigiabi eeskirjade ja õiguskindluse põhimõttega ei ole otsuses selgitatud, kui suur summa tuleks kõrvalpõhjenduste või teise võimalusena esitatud põhjenduste kohaselt tagasi nõuda.

11. Üheteistkümnenda väite kohaselt rikkus komisjon õiguskindluse ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtteid kui ta kohustas oletatavat abi tagasi nõudma.
12. Kaheteistkümnenda väite kohaselt ei toimunud hoolikat ja erapooletut uurimist.
13. Kolmeteistkümnenda väite kohaselt rikuti ELTL artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c.
14. Neljateistkümnenda väite kohaselt ületab otsus komisjoni ELTL artikli 107 lõike 1 kohast pädevust.
 - Komisjon rikkus õiguskindlust, kui ta kohustas tegema tagasinõude riigiabiõiguse ettenägematu tõlgenduse alusel, vastuolus hoolsuskohustusega ei uurinud kõiki asjakohaseid tõendeid, ei põhjendanud otsust adekvaatselt ning ületas oma ELTL artiklist 107 tulenevat pädevust kui ta püüdis ümber kujundada Iirimaa äriühingu tulumaksu süsteemi.

20. detsembril 2016 esitatud hagi – Puma versus EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Kohtuasi T-896/16)

(2017/C 053/47)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Puma SE (Herzogenaurach, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Schunke)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „TRINOMIC“ – registreerimistaotlus nr 12 697 074

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 70/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista menetluskulud, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluse kulud välja kostjalt.

Väited

- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja põhimõtet, et haldusorgan on seotud oma vastavate otsustega.
-

21. detsembril 2016 esitatud hagi – Elche Club de Fútbol versus komisjon**(Kohtuasi T-901/16)**

(2017/C 053/48)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Elche Club de Fútbol, SAD (Elche, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. J. Segura Catalán ja M. Clayton)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- rahuldada hagiavalduses esitatud väited;
- tühistada Euroopa Komisjoni 4. juuli 2016. aasta otsus, mis puudutab riigiabi SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP), mille Hispaania andis Elche Club de Fútbol S.A.D.-le (ja teistele jalgpalliklubidele), eelkõige osas, mis puudutab Elche CF-i;
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 osas, milles see puudutab meetet 3;
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 2 osas, milles see nõuab meetmega 3 soetud riigiabi tagastamist Elche CF poolt.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on abi ja selle saaja tuvastamisel tehtud hindamisviga ja eksitud põhjenduste esitamisel, kuna leiti, et ELTL artikli 107 tähenduses oli nende tagatiste soodustatud isikuks, mille Instituto Valenciano de Finanzas (IVF) andis Fundación Elche CF-le, Elche CF.
2. Teine väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 107 ja põhjendamiskohustust seoses IVF-i poolt Fundación Elche CF-le antud tagatiste riigiabiks kvalifitseerimisega. Komisjon ei ole tõendanud riigi vastutust ega abiga antud eelist või valikkulisust, ta ei ole hinnanud konkurentsi moonutust ega õiguslikult piisavalt põhjendanud tagajärgi kaubandusele Euroopa Majanduspiirkonnas.
3. Kolmas väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 107 abi koguselisel määratlemisel ja tagasinõutava summa kindlaksmääramisel.
4. Neljas väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 107 abi kokkusobivuse hindamisel ja suuniste rakendamisel, mis puudutavad saneerimist ja ümberkujundamist.

21. detsembril 2016 esitatud hagi – HeidelbergCement versus komisjon**(Kohtuasi T-902/16)**

(2017/C 053/49)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: HeidelbergCement AG (esindajad: advokaadid U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler ja H. Weiß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 10. oktoobri 2016. aasta otsus nr (2016)6591 final nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 punkti c kohase menetluse algatamise kohta asjas M. 7878 – HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia, mis käsitleb Duna-Dráva Cement Kft. poolt kavandatavat 100 % osaluse omandamist äriühingutes Cemex Hratska dd. ja Cemex Hungária Építőanyagok Kft.; ning
- igal juhul mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite.

Hageja väitel on Euroopa Komisjon teinud ilmselge hindamisvea, kui ta luges Duna-Dráva Cement Kft. asemel hagejat ja Schwenk Zement KG täielikult toimivaks ühissettevõtjaks, milles hagejal ja Schwenk Zement KG on mõlemal vastavalt 50 % kontrolliv osalus, „asjaomasteks ettevõtjateks“ ning järeldas seega, et tehingul on „liidu mõõde“ nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 1 tähenduses. Hageja väitel puudub tegelikult Euroopa Komisjonil pädevus vastu võtta vaidlustatud otsus ja tehingut nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 alusel kontrollida ning vaidlustatud otsus rikub seega nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artiklit 1 ning õiguskindluse ja subsidiaarsuse aluspõhimõtteid.

Hageja väidab esiteks, et Euroopa Komisjon on õigust valesti kohaldanud ja teinud ilmselge hindamisvea, kui ta tugines konsolideeritud pädevuseteatise artiklile 147 ⁽²⁾ selleks, et kvalifitseerida hagejat ja SchwenkZement KG, mitte Duna-Dráva Cement Kft.-d, „asjaomaseks ettevõtjaks“;

Hageja väidab teiseks, et konsolideeritud pädevuseteatise artikkel 147 oleks ebaseaduslik, kui seda tõepoolest käesolevale asjale kohaldataks, kuna see rikuks nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artiklit 1 ning esmase õiguse õiguskindluse ja subsidiaarsuse aluspõhimõtteid.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

⁽²⁾ Euroopa Komisjoni konsolideeritud pädevuseteatis, mis käsitleb nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT 2008, C 95, lk 1).

21. detsembril 2016 esitatud hagi – RE versus komisjon

(Kohtuasi T-903/16)

(2017/C 053/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: RE (Abu Dhabi, Araabia Ühendemiraadid) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 12. oktoobri 2016. aasta otsus SEC 10.20/06/15 osas, mis on seotud määrusega 45/2001, ning mõista kostjalt hageja kasuks välja kümme tuhat eurot (10 000 EUR) õiglase hüvitisena mittevaralise kahju tekitamise eest ebaseadusliku keeldumisega lubada hagejal tutvuda oma isikuandmetega;
- kohustada kostjat vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 91 punktile c esitama dokumenti, mis on seotud hageja töövõetmisega, või teise võimalusena edastama see dokument kohtule vastavalt eelnimetatud kodukorra artiklile 104 ning mõista kostjalt hageja kasuks välja kolmkümmend tuhat eurot (30 000 EUR) uurimise käigus tema isikuandmete eetikavastase ja ebaseadusliku töötlemisega tekitatud mittevaralise kahju hüvitamiseks;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja hageja käesoleva menetluse kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab oma tühistamishagi toetuseks, et vaidlustatud otsusel puuduvad igasugused põhjendused seoses andmetega, mille suhtes ei tuginetud ühelegi erandile, mis põhjendaks keeldumist lubada hagejal tutvuda nende isikuandmetega.

Hageja väidab lisaks, et vaidlustatud otsust tuleb lugeda ebaseaduslikuks, kuna see takistas hagejal tutvuda oma isikuandmetega, tuginedes uurimiste kaitset käsitlevale erandile määruse 45/2001 ⁽¹⁾ artikli 20 lõike 1 punkti a alusel, ning kuna vaidlustatud otsuses ei ole põhjendatud, miks selline erand on kohaldatav ka pärast hagejaga seotud uurimise lõpetamist.

Hageja väidab veel, et vaidlustatud otsuses tema sõnaselge taotluse tagasilükkamist võimaldada tutvuda andmetega väljajäätelises/toimetatud vormis, mille hageja esitas esimest korda koos oma taotlusega 21. septembril 2016, tuleb lugeda ebaseaduslikuks, kuna ei esitatud ühtegi põhjendust selle kohta, miks hageja isikuandmete avalikustamine väljajäätelises vormis ei olnud kõnesoleval juhul võimalik, eriti pärast uurimise lõpetamist.

Hageja väidab oma kahju hüvitamise nõude põhjenduseks, et temale on tekitatud mittevaralist kahju, mis tuleneb personalihalduse ja julgeoleku peadirektoraadi ebaseaduslikust keeldumisest lubada tal tutvuda oma isikuandmetega, et nimetatud direktoraadi ebaseaduslik andmete töötlemine tekitas tõsist kahju tema ametialasele edasijõudmisele, eelkõige seoses uurimist puudutava teabe ebaseadusliku levitamisega, mis kahjustas tema karjääri arengut; seda kahju ei saa heastada ainuüksi vaidlustatud otsuse tühistamisega. Hageja palub selles kontekstis Üldkohtul võtta arvesse kaks dokumenti, selleks et analüüsida hageja väidet administratsiooni tegevuse tõttu tekkinud mittevaralise kahju hüvitamise kohta ja selleks, et mõista välja hüvitis mittevaralise kahju tekitamise eest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102).

22. detsembril 2016 esitatud hagi – Chefaro Ireland vs. EUIPO – Laboratoires M&L (NUIT PRECIEUSE)

(Kohtuasi T-905/16)

(2017/C 053/51)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Chefaro Ireland DAC (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid P. Maeyaert ja J. Muyldermans)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Laboratoires M&L SA (Manosque, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: sõnalisi osi „NUIT PRECIEUSE“ sisaldava kujutismärgi Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering – Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 063 952

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 2596/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Chefaro Irelandi kohtukulud.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

29. detsembril 2016 esitatud hagi – Laboratorios Ern vs. EUIPO – Sharma (NRIM Life Sciences)

(Kohtuasi T-909/16)

(2017/C 053/52)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat S. Correa Rodríguez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Anil K. Sharma (Hillingdon, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärk „NRIM life Sciences“ – registreerimistaotlus nr 13 031 455

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 26. septembri 2016. aasta otsus asjas R 2376/2015-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja jätta ELi kaubamärk nr 013031455 NRIM LIFE SCIENCES kõikide klassi 5 kuuluvate kaupade jaoks registreerimata;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja kui ANIL K SHARMA otsustab käesolevasse menetlusse astuda, siis ka temalt.

Väide

— Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

23. detsembril 2016 esitatud hagi – Hesse versus EUIPO – Wedl & Hofmann (TESTA ROSSA)

(Kohtuasi T-910/16)

(2017/C 053/53)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Kurt Hesse (Nürnberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Krogmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „TESTA ROSSA“ sisaldav ELi kujutismärk –ELi kaubamärk nr 7 070 519

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 68/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja tühistada ELi kaubamärk 0707519 ka järgmiste kaupadega seoses:
 - klass 21 – „Majapidamisanumad ja kööginõud; klaas- ja portselantooted, eelkõige lauanõud; joogiklaasid“;
 - klass 25 – „Rõivad, eelkõige põlled, särgid, polo-ja T-särgid; peakatted“;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a rikkumine.

23. detsembril 2016 esitatud hagi – Wedl & Hofmann versus EUIPO – Hesse (TESTA ROSSA)

(Kohtuasi T-911/16)

(2017/C 053/54)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Wedl & Hofmann GmbH (Mils/Hall in Tirol, Austria) (esindaja: advokaat T. Raubal)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kurt Hesse (Nürnberg, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „TESTA ROSSA“ sisaldav Euroopa Liidu kujutismärk– Euroopa Liidu kaubamärk nr 7 070 519

Menetlus EUIPOs: Tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 68/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada või muuta vaidlustatud otsus osas, milles sellega jäetakse rahuldamata hageja kaebus ja tühistatakse hageja kaubamärk klassidesse 7, 11, 20, osaliselt klassidesse 21, 25 ja 28, osaliselt klassi 30 ning klassidesse 34 ja 38 kuuluvate kaupade ja teenuste suhtes; ja osas, millega kinnitati tühistamisotsakonna 17. novembri 2015. aasta samasisuline otsus (samas ei vaidlusta hageja vaidlustatud otsuse osa, millega tema nõuded rahuldati);
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 punkti a rikkumine;
- rikutud on määruse nr 2868/95 eeskirja 40 lõiget 5 koosmõjus sama määruse eeskirja 22 lõigetega 3 ja 4.

2. jaanuaril 2017 esitatud hagi – La Mafia Franchises versus EUIPO – Itaalia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Kohtuasi T-1/17)

(2017/C 053/55)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Hispaania) (esindaja: advokaat I. Sempere Massa)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Itaalia Vabariik

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „La Mafia SE SIENTA A LA MESA“ sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 5 510 921

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. oktoobri 2016. aasta otsus asjas R 803/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tunnustada ELi kaubamärgi nr 5 510 921 „LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA“ kehtivust;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a rikkumine.

4. jaanuaril 2017 esitatud hagi – Sharif versus nõukogu

(Kohtuasi T-5/17)

(2017/C 053/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ammar Sharif (Damaskus, Süüria) (esindajad: B. Kennelly, QC ja Barrister J. Pobjoy)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 27. oktoobri 2016. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2016/1897, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016 L 293, lk 36; edaspidi „vaidlustatud otsus“), ja nõukogu 27. oktoobri 2016. aasta rakendusemäärus (EL) 2016/1893, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2016 L 293, lk 25; edaspidi „vaidlustatud määrus“), hagejat puudutavas osas;
- otsustada ELTL artikli 277 kohaselt, et nõukogu 31. mai 2013. aasta otsuse 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2013 L 147, lk 14), artikli 28 lõike 2 punkt a ning nõukogu 18. jaanuari 2012. aasta määruse (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 442/2011, artikli 15 lõike 1a punkt a ei ole hagejale kohaldatavad osas, milles neid hagejale kohaldatakse, ning et järelikult tuleb tühistada vaidlustatud otsus ja vaidlustatud määrus hagejale kohaldatavas osas;
- mõista hagejale vastavalt ELTL artikli 340 lõikele 2 välja hüvitis ELi lepinguvälise kahju eest, mis tekitati nõukogu õigusvastase tegevusega ning
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea, kui ta asus seisukohale, et kriteerium hageja kandmiseks otsuse 2013/255/ÜVJP artiklisse 28 ja määruse nr 36/2012 artiklisse 15 oli täidetud.

2. Teine väide, et nõukogu on õigustamatult või ebaproportsionaalselt rikkunud hageja põhiõigusi, seal hulgas tema õigust omandi, maine ja äri kaitsele. Vaidlustatud meetmete mõju hagejale on kaugeleulatav nii tema omandi kui ülemaailmse maine suhtes. Nõukogu ei ole tõendanud, et hageja varade ja majandusressursside külmutamine oleks seotud või põhjendatud ühegi õiguspärase eesmärgiga, veel vähem, et see oleks sellise eesmärgiga proportsionaalne.
3. Kolmas väide, et kui vastupidi sellele, mida hageja peamiselt väidab, tuleb loetellu kandmise kriteeriumi tõlgendada nii, et see hõlmab Süürias tegutsevat suurärimeest, sõltumata sellest, kas ta on seotud või ühenduses Süüria režiimiga või ta saab Süüria režiimist kasu või toetab seda, palub hageja tunnistada 2013/255/ÜVJP artikli 28 lõike 2 punkt a ja määruse nr 36/2012 artikli 15 lõike 1a punkt a kohaldamatuks temale kohaldatavas osas sel põhjusel, et loetellu kandmise kriteerium on ebaproportsionaalne võrreldes nende õigusaktide muidu õiguspärase eesmärkidega.

Üldkohtu 21. detsembri 2016. aasta määrus – fleur ami versus EUIPO – 8 seasons design (Lambid)

(Kohtuasi T-67/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

Üldkohtu 20. detsembri 2016. aasta määrus – Amira jt versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-736/16) ⁽¹⁾

(2017/C 053/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kolmanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 475, 19.12.2016.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET